

Uell S. Andersen

TREI CUVINTE MAGICE

Cheia către putere, pace și plenitudine

Traducerea din limba engleză de
Alina Grozea

 ACT și Politon

2019

CUVÂNT-ÎNAINTE

Aceasta este o eră a incertitudinii. Un timp al tulburărilor emoționale și al instabilității psihice. Este era în care omul, survolând universul de la înălțimea realizărilor sale materiale, își vede lipsa de însemnătate în comparație cu stelele, înțelege cât de firavă e puterea sa în raport cu forța atomică. Sunt timpuri în care omul, în graba sa de a stăpâni elementele și de a pune hățuri energiilor naturii, a ajuns suficient de departe pentru a ști că a luat-o pe căi greșite în ceea ce privește propria lui siguranță, căci nu există siguranță în mașini sau electricitate, în electronice sau în puterea atomică.

Ce sunt eu? De ce am apărut? De ce sunt aici? Încotro mă îndrept? Acestea sunt întrebările la care sufletul omenesc cere un răspuns. Ecourile lor răsună în cabinetele psihiatrilor, în unitățile penitenciare, în casele de nebuni, de depravați, de răufăcători. Plânsetele lor îndurerate se aud pe câmpurile de luptă, în familiile noastre dezrădăcinate, în fiecare ruină a oricărui oraș ars sau prădat care a existat de când omenirea a tăiat legăturile cu Dumnezeu, cu speranța și cu realitatea divină.

Căci omul nu este un animal care trăiește pe pământ doar o zi, o ciudățenie a existenței într-un haos total. Nu există suflet omenesc care, într-un moment de singurătate, să nu-și întindă degetele timide ca să-l atingă pe Dumnezeu.

Nu există circumstanță, întâmplare sau eveniment fără cauză, iar acest lucru este valabil și pentru om. Toată această

stăpânire a elementelor și a puterilor naturii, această crea-re de bogăție materială și de posesiuni nu reprezintă decât dorințe trecătoare, lucruri de moment; omul se naște gol și gol pleacă din această viață. Singurul lucru cu adevărat important din timpul existenței sale pe pământ este desco-perirea propriului suflet.

Omul nu înseamnă doar trup. Nicio ființă umană nu poate trăi raportându-se la sine ca fiind doar o apariție în-tâmplătoare ciudată, într-o circumstanță ciudată. Omul înseamnă spirit, fără doar și poate. Omul este esența unei inteligențe superioare care ghidează și controlează univer-sul. Omul trăiește în această inteligență, este parte din ea și întru totul ea. E mărunț precum existența sa pământească și măreț precum existența sa spirituală, pentru că inteligența din care provine este cea mai măreață dintre toate, mai măreață decât distanța pe care se întinde spațiul cosmic, mai măreață decât puterea ce ține planetele pe orbitele lor. Iar această inteligență e dată omului ca să o folosească cum crede de cuviință. E un dar de la Dumnezeu, e lumină divină, și nu e refuzată niciunui om, doar dacă nu și-o refuză el însuși.

Din paginile cărții *Trei cuvinte magice*, intitulată inițial *Cheia către putere*, vei afla despre puterea nelimitată pe care o deții. Vei învăța cum să faci ca această putere să lucreze în favoarea ta, aici, pe pământ, pentru a-ți face viața maies-tuoasă și debordant de bună. *Trei cuvinte magice* nu este o religie, o sectă sau o societate, ci o serie de eseuri care îți vor arăta puterea pe care o ai asupra tuturor lucrurilor. Vei afla că există un singur lucru care pune în mișcare tot ce înseamnă creație, iar acesta este gândul. Vei afla că există doar un singur creator, mintea subconștientă universală

sau Dumnezeu. Vei afla că acest creator creează pentru tine exact ceea ce gândești și ți se va arăta cum îți poți controla gândurile, nu doar pentru a obține răspunsuri la problemele tale, ci și pentru a obține exact ceea ce dorești.

Nu vei face asta într-o zi sau o săptămână și nici chiar într-o lună. Dar o vei face dacă îți vei păstra credința. E nevoie doar de câteva minute în fiecare zi, câteva minute care te vor răsplăti cu perspective de viață mai bune, cu o mai mare speranță și promisiuni la care nici n-ai visat.

Există o cauză! Există un motiv! Există o putere mai presus de tine, din care faci parte și pe care o poți folosi să-ți faci viața bună, minunată, viguroasă și îmbelșugată!

CUPRINS

CUVÂNT-ÎNAINTE	5
1. LACĂȚUL	13
Cum să depășim amintirile dureroase îngropate în noi	
2. ILUZIA	45
Cum se dezvoltă răul	
3. MINTEA	79
Cum să înțelegem Mentea Conștientă și Mentea Universală Conștientă	
4. FORMA	115
Cum pornesc toate lucrurile din Mentea Subconștientă Universală	
5. INTUIȚIA	155
Utilizarea puterii invizibile	
6. CREDINȚA	191
Cum să îndreptăm Mentea Subconștientă Universală spre creație	
7. ATRACȚIA	235
Descoperirea centrului conștiinței	
8. IUBIREA	273
Conștientizarea faptului că iubirea e puterea motivantă a vieții	
9. SUCCESUL	303
Direcționarea subconștientului către prosperitate și realizări	
10. SĂNĂTATEA	335
Utilizarea perfecțiunii subconștientului pentru un corp perfect	

11. NEMURIREA	365
Îndepărtarea răului din eternitate	
12. CHEIA	389
Eliberarea secretului sinelui	

TREI CUVINTE MAGICE

De poți crede, toate sunt cu puțință celui care crede.

*Lui Sri Aurobindo,
a cărui torță mi-a luminat calea*

CAPITOLUL 1: LACĂTUL

O, ridică-ți ochii către cerul nesfârșit

Eliberează-te din strânsoare, liber să fii

Fă să-nceteze șoaptele acelu „de ce” infinit

Cu „sunt, și am fost, și mereu eu voi fi”.

PRELUCRAREA LACĂTULUI

Undeva, într-un oraș, comună sau sat, chiar în clipa asta se naște un copil. Undeva, un spirit pur capătă o formă. Și chiar în momentul ăsta, Lacătul ia formă. Divinitatea e nicovala ce prelucrează acest Lacăt, pentru că e memoria minții subconștiente. Lumină, sunet, disconfort, durere, asprime, umezeală, foame, mirosuri – toate influențează memoria subconștientă, șlefuiind Lacătul ce zăvorește poarta către infinit.

E ceva deopotrivă trist și frumos în legătură cu asta; e trist să vezi spiritul negându-se pe sine însuși și e frumos, pentru că autodeterminarea e frumoasă. Pentru că fiecare copil care se naște în acest moment e liber; liber să-și aleagă destinul, liber să descopere sursa existenței sale și imensitatea puterii pe care o are.

OBICEIURILE GÂNDIRII FALSE

De ce, ai putea să te întrebi, duce omenirea o viață mohorâtă și lipsită de culoare, preocupată doar de teamă, frustrare, nesiguranță? Care este sensul acestui plan în care ai fost târât fără voia ta și din care vei pleca în curând, un microb într-un microcosmos, o particulă într-o particulă, o sclipire dintr-o rază de lumină? Aceste gânduri sunt produse de mintea conștientă și n-ar putea fi altcumva. *Doar mintea conștientă își amintește începuturile și privește mai departe către propriul sfârșit.*

Lumea, spune Wordsworth, e prea mult împreună cu noi. Circumstanțele ne modelează destinul și n-ar trebui să fie așa. Există însă o resursă care poate ridica sufletul omenesc deasupra tuturor circumstanțelor, însă sunt așa de puțini cei care o folosesc!

Ți-e cunoscută povestea acestui om? Născut în San Francisco, în 1906, din părinți imigranți, John Jones a crescut în condiții modeste. Tatăl său, muncitor, a fost recrutat și ucis departe de țară, în timpul Primului Război Mondial, așa că John, copil încă, a trebuit să muncească pentru a-și întreține mama și pe cei doi frați mai mici. Era lucrător cu ziua și în fiecare săptămână îi dădea mamei sale banii câștigați. Mai târziu, când frații lui au crescut, a continuat să muncească cu ziua, cu toate că și aceștia erau capabili de-acum să-și ajute mama. Credea că e incapabil să facă altceva și a dat vina pe soarta nemiloasă pentru viitorul său ratat, personificată în resentimentele față de mama sa. La 42 de ani, a fost diagnosticat cu o tumoră; a fost nevoit să stea la pat, parțial paralizat, până la 48 de ani, când a murit.

Să fie oare acesta unul dintre copiii cărora Tatăl să le încredințeze de bună voie Împărăția Sa? Seamănă oare cu un spirit liber, extins în puterea cosmică a conștiinței? Cu siguranță, nu. Nici multiplicarea lui John Jones de milioane și milioane de ori nu face asta. Și totuși, John Jones a folosit aceeași putere precum Einstein, Homer, Platon, Lincoln, Emerson și Buddha.

Obiceiurile de gândire ale minții conștiente i-au modelat lui John viața. A crezut că e prizonierul circumstanțelor și a devenit unul, așa că atunci când circumstanțele s-au destrămat de la sine, nu și-a putut abandona concepțiile cu privire la locul său. A adunat resentimente la adresa mamei sale, până când acestea au crescut în el, sub forma unui tumoră care i-a luat viața, de parcă și-ar fi dorit ca viața lui să înceteze, prin propria atitudine de om învins. *Obiceiurile conceptuale ale minții conștiente sunt cea mai mare barieră pe care un om o poate pune în calea autodescoperirii sale.*

ACELAȘI TIP DE PUTERE FACE ȘI BINE, ȘI RĂU

Dacă ai participat vreodată la o competiție sportivă, ai văzut că pe ușa de la vestiar scrie: „O echipă care nu va fi învinsă nu poate fi învinsă”. Și știi că echipa care a înțeles însemnătatea acestui înscris a fost învingătoare.

Dacă ești om de afaceri, ai auzit spunându-se: „Gândește măreț, acționează în stil mare”. Și știi că omul care acționează în virtutea acestor premise face lucruri mari.

Dacă faci parte dintr-o familie, ai văzut ce miracole face puterea credinței, în caz de boală, insecuritate financiară, la naștere, la moarte, la toate evenimentele vieții.

Dacă ești membru al unui grup religios organizat, ai văzut ce putere extraordinară are o rugăciune.

Dacă te-ai confruntat cu vreo criză vreodată în viața ta, știi că sinele tău calm s-a transformat în sursă de lumină care te-a răsplătit pe dată cu un răspuns la problema ta.

Toată lumea a simțit această putere într-o măsură mai mare sau mai mică. Nu este atât de bine ascunsă încât să nu o poată atinge oricare ființă umană de-a lungul vieții. Totuși, în mod ciudat, vasta majoritate a umanității o consideră doar o circumstanță norocoasă, o coincidență, „un pic de noroc”.

E important să-ți amintești în fiecare zi a vieții tale că aceeași putere care îți aduce noroc îți aduce și ghinion, după cum te folosești de ea. Singurul motiv pentru care aduce atât de puțin noroc unei mase atât de mari de oameni se datorează faptului că aceștia nu știu de existența ei, o folosesc sporadic și greșit. Concepția lor despre ei înșiși e blocată în mintea subconștientă. Tot atât de sigur ca și mișcarea de rotație a Pământului, viitorul le este stabilit în funcție de aceste gânduri și concepții. Singurul mod prin care se pot elibera pentru a atinge succesul și fericirea este să ajungă la adevăr, să desfacă Lacătul, să descopere Secretul!

MINTEA CARE NU DOARME NICIODATĂ

Poate că nu știi sau nu înțelegi cu adevărat că mintea unui om nu înseamnă doar memorie și rațiune, așa cum o exercită el când se află în stare conștientă activă. Există în ființa umană o minte care nu doarme niciodată, constant activă, cu neștiute resurse după care nu s-a forat niciodată – o minte de o capacitate infinită și o putere care n-ar putea aparține doar unui om. Aceasta este mintea subconștientă, delimitată precis de mintea conștientă.

Apariția psihiatriei ne-a arătat multe despre mintea subconștientă. Știm, de exemplu, că memoria ei e perfectă, nu doar a faptelor importante, ci și a oricărui aspect, detaliu și întâmplare trăite vreodată. Psihiatrii competenți pot pătrunde în subconștientul pacientului din urmă cu douăzeci de ani, scoțând la lumină o scenă de când acesta avea șase ani și, iată, scena se dezvăluie în culori, sunete și detalii care nu ar putea fi înregistrate pe o peliculă fotografică. Cântecul unei păsări care se pierde în aerul verii, foșnetul delicat al frunzelor de arțar care cad uscate pe iarbă, zgomotul îndepărtat al unui tren, o grimasă, mișcarea unei persoane, cuvinte, inflexiuni – toate cu exact același impact emoțional. *Și totuși există o scenă pe care mintea conștientă a uitat-o de mult.*

EXPLORAREA SUBCONȘTIENTULUI

Psihiatria, preocupată cu refacerea sănătății mentale a oamenilor, a mers de-a lungul parcursului temporal al minții subconștiente căutând „puncte emoționale dureroase” pe care să le expună apoi minții conștiente a pacientului, pentru ca acesta să poată înțelege cât de neînsemnate sunt. S-au înregistrat diverse grade de succes în refacerea sănătății mentale prin folosirea acestor metode, însă cu siguranță suficiente pentru ca procedura să merite. Uneori, din păcate, s-au produs dezastre, când din subconștient a fost extrasă câte o informație blocată de către mintea conștientă; conflictele emoționale stârnite au fost atât de mari, încât pacientul a căzut pradă isteriei sau depresiei.

Dar această scrutare a minții subconștiente a dezgropat un vast depozit de material necunoscut până acum. Sub hipnoză profundă, pacienții au descris sunete și

împrejurimi pe care nu le-ar fi putut cunoaște decât în pântecul mamei. În aceeași manieră, au existat pacienți care au descris scene și perioade de timp pe care ar fi fost imposibil să le trăiască. O viață anterioară? Viața altei persoane? Transfer de gânduri? Poate că psihiatria a pus ocazional asta pe seama unui moment „static” din parcursul minții subconștiente, dar existența unui astfel de fenomen e indiscutabilă.

Ce jucărie puternică, uimitoare se dovedește a fi această minte subconștientă! Jocuri jucate în saloane sunt reproduse acum în laborator. Prezicătorii, cititorii de gânduri, hipnotizatorii sunt puși la microscop. După ce au fost mășurați, numărați, cântăriți, calculați, tabelati și paratabelați, s-a ajuns la aceeași concluzie: mintea subconștientă este cel mai puternic instrument creativ din univers; traversează spațiul și timpul, dă formă substanței, atinge culmile cunoașterii. *Și există în fiecare om!*

STĂPÂNUL ȘI SERVITORUL

S-ar putea să te întrebi de ce, având un subiect inepuizabil ca acesta, ar mai trebui să ne aplecăm vreun pic asupra minții conștiente – mică, insignifiantă, care-și amintește doar câțiva ani, câteva întâmplări, care de-abia a învățat rudimente de gândire și e într-adevăr capabilă să facă față doar împrejurărilor imediate.

Ne preocupă pentru că aici avem de-a face cu stăpânul și cu servitorul și, oricât ar părea de surprinzător, mica, mărunta minte conștientă e stăpânul!

E ca un buton care acționează un întrerupător, care funcționează ca o pârghie, care pornește motorul, care generează electricitate, care pune lumea în mișcare!

Mintea subconștientă face exact ce-i spune mintea conștientă să facă!

RESPINGEREA DECLANȘATORULUI DURERII

Aici e problema. Nimeni nu-și dorește, în mod conștient, să fie bolnav, să fie lovit de sărăcie, lipsit de iubire și de succes. Ar fi imposibil să găsești o persoană pe lumea asta care să își dorească astfel de lucruri negative. Totuși, dacă ar exista cineva cu asemenea gânduri, e tot atât de sigur că și le-a *comandat* singur pe cât e de sigur că există viață.

Respectivul este victima „declanșatorilor” setați de către mintea conștientă în cea subconștientă. Aceștia au fost îngropați de mintea conștientă așa cum un câine uituc poate să îngroape un os fără să-și amintească locul sau măcar faptul că a îngropat ceva.

Acești declanșatori din mintea subconștientă sunt responsabili pentru cohorte de oameni nefericiți care îngroașă rândurile la psihiatru. Au produs mai multe pagube indivizilor și societății decât orice altceva, au adus lumii nesiguranță, ostilitate, lăcomie, corupție și ură; sunt corzile stricate ale unui instrument divin. Au făcut omenirea să nu mai fie pe aceeași frecvență cu infinitul. *Sunt lacătele ce zăvoresc poarta către autocunoaștere.*

De exemplu, Fred Smith e un copil nedorit. Când era bebeluș, primele lui încercări de a primi iubire de la mama lui au fost complet respinse. Pentru a face față suferinței, Fred Smith a dezvoltat o atitudine agresivă, arogantă în fața vieții. După ce a crescut, a uitat definitiv că și-a dorit dragostea mamei sale. Se mândrește cu faptul că nu are nevoie de nimeni și de nimic care să-l facă să se simtă împlinit și calcă peste cadavre ca să-și atingă scopurile. Așa

se naște un dictator sau un criminal. Fred Smith urăște viața pentru că primele lui încercări de a trăi au fost respinse. Acum doar refuză ce i-a fost refuzat. Nu se poate abține. În mod conștient, a uitat de mult care este cauza, dar memoria minții subconștiente e perfectă. Amintirea durerii și declanșatorul îngropat acolo nu-i vor da pace.

OMUL ÎMPOTRIVA LUI ÎNSUȘI

Așa cum a fost subliniat, psihiatrii și-au asumat răspunderea acestei probleme identificând declanșatorii din mintea subconștientă și expunându-i pacientului. De exemplu, doamna B. vine la psihiatru plângându-se de migrene recurente. Investigațiile arată că aceste migrene apar de câte ori gătește la cuptorul cu gaz. Se dovedește totodată că doamnei B. îi este frică de foc. Mergând înapoi pe parcursul temporal al minții subconștiente, psihiatrul descoperă că, atunci când doamna B. avea doi ani, cuptorul cu gaz al mamei sale a explodat și, de frică, mama doamnei B. a scăpat-o pe doamna B., care a căzut în cap. Gaz, gazul explodează, începe durerea de cap. Iată așadar memoria subconștientă care declanșează migrenele doamnei B. de câte ori aceasta gătește la cuptor.

Bineînțeles, marea majoritate a tratamentelor psihiatrice nu sunt chiar așa de simple ca acesta. Exemplul e oferit doar pentru a demonstra că existența declanșatorilor în mintea subconștientă este recunoscută la scară largă, precum și faptul că răul pe care îl pot face este nelimitat.

Să luăm cazul unui bărbat sau al unei femei lovite de sărăcie și care are nevoie de bani. Indiferent ce ar face el sau ea, rezultatul e mereu același – bani puțini sau deloc. Se pare că pentru acest bărbat sau pentru această femeie

obținerea unei sume suficiente de bani este lucrul cel mai important din lume, dar, indiferent de efortul depus sau timpul alocat acestui scop, rezultatul e sărăcia lucie. Bineînțeles, aici intervine declanșatorul nostru. Oricât de ciudat s-ar putea să pară, declanșatorul poate fi un lucru extrem de banal, ascuns de subconștient sub forma unei expresii auzite în copilărie: „Nu vom avea niciodată destul”. Gândește-te la asta! Minte subconștientă crede că nu e niciodată destul și, astfel, manifestarea lipsei și a limitei va fi singurul lucru pe care respectiva persoană îl va cunoaște vreodată.

Omul bolnav vrea să fie sănătos. Că nu e sănătos e doar dovada existenței unui declanșator. În acest caz, mintea subconștientă adună expresii precum: „E atâta boală în lume” sau „M-aș fi putut descurca mai bine, dar sunt bolnav” sau „Știi, sunt milioane de microbi periculoși în jurul nostru”. Ce șanse să fie sănătoasă mai are o persoană cu asemenea declanșatori în subconștient?

O persoană singură își dorește prieteni și iubire. Și totuși, indiferent de circumstanțe, nu reușește să atragă pe cineva sau să intre într-un cerc social. Înlăuntrul acestei persoane există un declanșator care anulează iubirea, cum ar fi: „Nimeni n-a făcut niciodată nimic pentru mine”, „Nu poți avea încredere în nimeni” sau „Oamenii vor să vadă doar ce pot storce de la tine”. Sau, și mai rău, declanșatorul poate seta un sentiment de inferioritate, cum ar fi: „Nu ești destul de bun”, „Nu valorezi nimic” sau „Nimeni nu te iubește”. Puternica minte subconștientă! Transformă aceste credințe în realitate.

Cine poate avea succes cu un declanșator subconștient care îl convinge tot timpul că oricine altcineva e mai bun

decât el? Cine poate obține ceva cu un declanșator care-l convinge că orice realizare e de prisos? Cine poate ajunge în vârf cu un declanșator care îl face să creadă că nu e în stare de nimic? Răspuns: *nimeni!* Pentru că mintea subconștientă este marele creator și creează exact ceea ce i se spune.

STĂPÂNIREA ARTEI DE A COASE

Din fericire, poți alunga chiar tu acești declanșatori ascunși. Mai mult, înțelegând legile și dinamica vieții, poți îndepărta cauza lor, pentru ca ei să nu te mai poată îmbolnăvi.

Iată un fapt de natură să te liniștească: nimic nu e imposibil pentru mintea omului, pentru că mintea conștientă controlează mintea subconștientă, iar mintea subconștientă este atotputernică.

Fiecare aspect, circumstanță și manifestare a vieții tale poate fi schimbată pentru a se potrivi dorințelor tale conștiente.

Ai nevoie doar de două lucruri: să știi că frica este dușmanul tău și să înțelegi blocajul.

Pentru că frica duce la blocaj, iar blocajul există în mintea subconștientă sub formă de declanșatori, plasați aici de mintea conștientă.

Astăzi, odată cu acest prim capitol, îți cerem să începi să deblochezi lacătul. Îți cerem să-ți elimini din minte toate aspectele legate de locul în care trăiești, cel în care te-ai născut, tot ceea ce ai făcut până acum și circumstanțele în care te-ai aflat. Îți cerem să te concentrezi doar asupra unui lucru: spiritul tău.

Acest *tu* adevărat, această inteligență conștientă ascunsă în spatele ochilor tăi nu are vârstă, formă și întruchipează

toată gloria și măreția care au existat vreodată. Nu este un nume sau un job sau o casă și într-adevăr nu are legătură cu nicio situație sau circumstanță. Pur și simplu, ești. Insistă pe asta, nimic mai mult.

Eu sunt.

Niciodată n-au fost alăturate două cuvinte mai magnifice. *Eu sunt*. În acest minut. Acum. În tot timpul care a existat vreodată.

AI O SINGURĂ MINTE ȘI TREBUIE S-O FOLOSEȘTI

Ești spirit pur, turnat în formă umană ca manifestare a unei inteligențe divine, iar scurta ta existență pe această lume ajută la îndeplinirea planului divin. Fiind spirit pur, ești parte a unicei inteligențe care există și poți profita de puterea și înțelegerea acesteia.

Există doar o singură inteligență, o minte comună în toată creația, și toată lumea e parte din ea. Transferul de gânduri, hipnotismul, clarviziunea sunt doar câteva exemple ale faptului că utilizăm aceeași minte. Fiecare carte a fost scrisă de același autor, fiecare clădire, fiecare pod au fost construite de același inginer, fiecare pictură a fost pictată de același artist, fiecare sonet a fost compus de același poet și toată muzica a fost concepută de același muzician. Tu și vecinul tău, noi, toată lumea – suntem unul. Așa stau lucrurile.

Mintea universală, care curge prin noi toți, nu cunoaște limitări sau blocaje și pentru ea nimic nu e imposibil. Caracteristica ei dominantă, grozavă, e creativitatea. Cum în ea stau toate cunoștințele, toată substanța și toată puterea, nu-i rămâne altceva decât să creeze. *Și creează exact lucrul la care se gândește mintea fiecărui individ în parte.*

Nu discutăm acum despre ceva ce poți sau nu să folosești după cum crezi de cuviință, ci despre ceva ce folosești în fiecare zi a vieții tale, fără să te poți abține – e o parte din tine, de fapt, te formează.

Această minte universală nu știe de mare sau mic, de bogat sau sărac, de măreț sau insignifiant; se dăruiește în funcție de nevoi și creează conform dorinței. Creează pentru tine, chiar în acest moment, exact ceea ce gândești!

Ia-o, dacă vrei, ca pe o uriașă canistră de plastic ce conține toată energia, toate cunoștințele și toată substanța. Consider-o un medium care reacționează doar la gânduri, în măsura și în funcție de felul în care gândul respectiv e accelerat de convingere.

Am putea avea deci o formulă simplă ca aceasta: Gând plus Convingere egal Manifestare.

Trăiești și ai parte de manifestarea propriilor convingeri!

Oricum, deși mintea conștientă își dorește succesul, dacă declanșatorii subconștientului cred că asta e imposibil, atunci gândirea noastră emoțională se îndreaptă spre eșec și eșec va obține.

Acel lacăt care oprește realizările și fericirea înseamnă existența în minte a declanșatorilor subconștienți ce transformă persoanele libere în roboți.

EXPUNEREA SUBCONȘTIENTULUI

Deși hipnotismul, ca știință, e abia la începuturile sale, ilustrează perfect puterea remarcabilă a minții subconștiente și felul în care aceasta operează doar prin sugestii.

Hipnotizatorul, prin metodele sale de a adormi mintea conștientă, îndepărtează controlul pe care mintea conștientă

Îl are asupra minții subconștiente. Când pacientul se află în somn hipnotic, acționează în funcție de sugestiile făcute de hipnotizator, de parcă ar fi reale, pentru că în acel moment hipnotizatorul ia locul minții conștiente. Hipnotizatorul spune: „Nu-ți simți mâna dreaptă” și pacientul nu-și va mai simți mâna dreaptă. Acest anesteziec e atât de profund, încât depășește ca efect orice medicament cunoscut de știință. Hipnotizatorul poate să-i spună pacientului: „Când te trezești, o să număr până la 10, iar tu o să-ți pierzi treptat auzul, astfel că atunci când ajung la 10, n-o să mai auzi nimic. Când încep să număr înapoi de la 10 la 1, îți vei recăpăta treptat auzul, astfel încât, când ajung la 1, auzul îți va reveni în întregime”.

Aceasta este o sugestie posthipnotică. Pacientul s-a trezit, hipnotizatorul numără până la 10, iar pacientul își pierde treptat auzul. La 10, se trage cu o armă în spatele pacientului și nici măcar un singur tremur nu indică faptul că a auzit zgomotul. Când hipnotizatorul numără înapoi până la 1, pacientul își recapătă cu totul auzul.

Așa lucrează divina minte subconștientă! Acesta este doar un singur exemplu de miracol pe care îl poți face pentru tine. În cazul tău, mintea conștientă poate lua locul hipnotizatorului, iar puterea ta crește de sute de ori, pentru că lucrezi asupra propriilor dorințe.

DIZOLVAREA DECLANȘATORILOR TĂI NEGATIVI

Pentru început, trebuie să ne concentrăm pe îndepărtarea declanșatorilor negativi din mintea subconștientă și pe instalarea în locul lor a unui grup de declanșatori pozitivi, care ne vor conduce pe drumul obținerii a ceea ce dorim și al fericirii.

Nu e nevoie de o procedură specială pentru a îndepărta acești declanșatori negativi. Cum pozitivul va înlocui negativul, tot ce e nevoie să facem este să instalăm în subconștient un set de declanșatori pozitivi. Existența acestora va disipa toți declanșatorii negativi și va permite individului să-și dezvolte la maximum această putere.

De exemplu, dacă ești mai mereu bolnav, drumul spre vindecare prin căutarea în mintea subconștientă a declanșatorilor care cauzează boala este unul lung. Mai bine instalezi un declanșator care să-ți spună că e normal să te simți bine, că sănătatea și vigoarea sunt drepturi din naștere pe care le are orice om, că tu exiști într-un mediu spiritual perfect, iar corpul tău, ca manifestare a acelui mediu spiritual, e și el perfect. Odată ce acest declanșator pozitiv e complet instalat în subconștient, „declanșatorul de boală” negativ va păli și va dispărea.

Bineînțeles că e de mare ajutor să înțelegi originea circumstanțelor negative din viața ta, cauza tuturor acestor păcate și pedepse, *pentru că raiul și iadul sunt în tine, iar răsplata și pedeapsa sunt simple cauze și efecte ale utilizării mărețelor legi spirituale care guvernează viața.*

INTUIȚIA

S-a stabilit de mult că principalele compartimente ale minții umane sunt Memoria, Motivația și Imaginația. Cu toate acestea, acești trei factori mentali, luați împreună, au eșuat în definirea întregii personalități umane, conducându-i pe psihologi către concluzia că n-au fost studiați toți factorii minții umane. De ceva timp, a intrat sub lupă un factor suplimentar: Intuiția, capacitatea unui număr de indivizi de a cunoaște răspunsul corect la o problemă fără a fi specialiști

în datele problemei. S-a descoperit că nu toate persoanele sunt înzestrate sau mai degrabă că nu toate persoanele sunt „conștiente” din punct de vedere intuitiv, dar, unde există o asemenea conștientizare, motivația și memoria au întrecut orice măsurători.

Intuiția este, deci, un alt compartiment al minții umane.

CREDINȚA

Al cincilea compartiment al minții umane abia acum se bucură de o vastă recunoaștere, deși filosofi antici au proclamat-o cu mult timp în urmă ca fiind cea mai importantă dintre toate. Acesta este compartimentul credinței.

Următoarele expresii sunt foarte populare: „Credința poate muta munții”, „După cum crezi, așa și se va întâmpla”, „Gândești măreț, acționezi măreț”. Și totuși, deși aceste revelații scrise sunt vechi de când lumea, lumea și-a văzut netulburată de drum, desconsiderându-le.

Pe câte dintre ele le-am luat drept coincidențe? Un vecin ți-a frecat cu o cârpă un neg de pe deget, a îngropat cârpa și ți-a spus că, atunci când cârpa va putrezi, negul va dispărea. Ai crezut, și negul a dispărut. O coincidență, spune mintea ta de adult, pentru că educația îți spune că sub nicio formă putrezirea unei cârpe nu poate avea vreun efect asupra existenței unui neg. Cu o astfel de concluzie, privești în direcția greșită, pentru că nu cârpa, ci credința a dus la dispariția negului!

Astfel de miracole prezentate și în *Biblie* au loc în fiecare zi în viața noastră de oameni moderni. Un pacient care suferea de cancer în gât a fost informat că un nou dispozitiv cu raze X îl va vindeca. Acest om nu știa să scrie sau să

citească și nici nu a fost informat în legătură cu alte instrumente sau proceduri medicale. Când s-a așezat pentru prima oară pe scaun în cabinetul medicului și i s-a pus în gură un termometru, ca să-i ia medicul temperatura, el a crezut că acela e dispozitivul cu raze X. Medicul, atent la practicile psihologice, și-a dat seama de asta și, după ce a lăsat termometrul în gura pacientului timp de zece minute, l-a lăsat să plece și i-a zis să revină în două zile. După trei săptămâni de tratament cu termometrul, pacientul s-a vindecat de cancer.

Bineînțeles că nu termometrul a făcut asta. Crediința a făcut-o!

CREATORUL

Iată mintea umană, așa cum o înțelegem noi astăzi. Principalele compartimente conștiente sunt Memoria, Motivația și Imaginația. Memoria conștientă reprezintă abilitatea de a-ți aminti trecutul, în timp ce memoria subconștientă e perfectă și conține declanșatorii plasați acolo ca scuturi împotriva durerii minții conștiente. Intuiția este o caracteristică a minții subconștiente, un fenomen atribuit contactului dintre mintea conștientă și mintea subconștientă. Crediința care mută munții din loc, credința făcătoare de minuni, este mintea conștientă care acționează ca minte subconștientă. Memoria, Motivația, Imaginația, Intuiția, Crediința – acestea înseamnă Mintea Umană.

În scopul a ceea ce avem de învățat aici, trebuie să ne preocupăm doar de intuiție și credință, pentru că, prin credință, vom trece peste lacăt, iar prin intuiție vom fi în contact cu infinitul.

Nimic nu este imposibil pentru mintea umană odată ce lacătul este îndepărtat. Vapoarele, avioanele, electricitatea, radarele, puterea rachetelor, automobilele, motoarele, electronicele și puterea atomică – toate au fost rezultatul gândirii. Gândul este marele creator, stăpânul și mama universului, Dumnezeu din om, infinitul din imediat. Și nu există nicio limită a puterii individului de a-și utiliza corect gândirea.

Gând + Credință = Creator

Dar înainte de a putea utiliza sau înțelege pe deplin acest mare creator, trebuie mai întâi să înțelegem lacătul care ne împiedică să funcționăm corect.

CĂLĂTORIA CĂTRE DUMNEZEU

Omul e spirit pur, în esență, parte din Dumnezeu, de fapt, o manifestare a infinitului. Așadar, omul este perfect, dar efemer. Existența lui pământească e chestiune de moment; forma lui e în continuă schimbare. În forma lui terestră, spiritul cunoaște un sentiment de izolare și responsabilitate personală, ceea ce în viața materială de zi cu zi duce la sentimente de nesiguranță, izolare și frustrare. Aceste amintiri ale nesiguranței, izolării și frustrării sunt de nesuportat pentru mintea conștientă, mintea lui materială, și el le respinge, le ascunde sub memoria subconștientă, acolo unde ele acționează ca declanșatori ai limitării, lipsurilor, bolilor etc. Acești declanșatori subconștienți acționează ca un zăvor al porții infinitului, împiedicând omul să intre în contact cu marea minte universală în care trăiește, se mișcă și din care s-a format.

Îndepărtarea completă a declanșatorilor negativi din minte, contactul complet cu infinitul, completa recunoaștere a legilor spirituale și a naturii spirituale a omenirii sunt

întregul și substanța existenței umane și furnizează omenirii calea călătoriei sale către Dumnezeu.

EU SUNT NU VA FI NEGAT

E posibil să nu fii pregătit să accepți, complet conștient, odată cu acest prim capitol, puterea și originea ta divină. Poate că declanșatorii tăi subconștienți te determină să crezi că ești doar o parte insignifiantă de materie, apărută accidental în viața acestui univers haotic, fără cauză, fără motiv, fără destin, fără putere. Totuși există înăuntrul tău o mică voce care știe adevărul și, indiferent de forța rebeliunii care te îndepărtează de sinele tău adevărat, existența ta spirituală, marele EU SUNT nu va fi negat. Așadar nu te teme că te vei pierde. Dacă în acest prim capitol se fac declarații și se trag concluzii cu care nu vei fi complet de acord, e doar pentru că atingi un adevăr ascuns pe care nu îl poți accepta fără zbatere. Iată ce te așteaptă: aceste capitole nu sunt doar expuneri, sunt demonstrații. Ți se vor da lucruri de făcut, experimente de condus, dovezi la care să ajungi și care te vor convinge dincolo de orice îndoială că există o putere mai presus de tine, pe care o poți folosi ca să fii împlinit și fericit. Înțelegerea acestei puteri din tine însuși îți va deschide noi orizonturi în viață și te va purta în cea mai mare aventură pe care o vei cunoaște vreodată.

REZULTATUL AUTOCUNOAȘTERII

Gândește-te, de exemplu, la corpul tău. Conform unor măsurători, ești înalt, scund, suplu, greoi, frumos, delicat, colțuros, puternic sau firav. Prin aceste măsurători, ai stabilit cam ce fel de persoană ești. În primul moment în care ai fost conștient de existența ta pe lume, corpul tău a fost cu tine, a

fost acolo. Nu l-ai comandat tu. Nu te-ai dus tu la Marele Croitor să-i spui: „Fă-mi un corp cu două mâini, două picioare, doi ochi, două urechi, un nas și o gură și fă-l mai arătos decât alte corpuri, fă-l mai puternic decât alte corpuri, fă-l așa, că altfel nu-l vreau”. Poate că, dacă ai fi avut șansa, ai fi plasat o astfel de comandă, dar nu ai avut-o. Corpul tău a fost comandat pentru tine. Îl ai de când era nou-născut și ai crescut în el, iar el a crescut în jurul tău. Spiritul s-a îmbrăcat într-o haină de carne!

Rezultatul întregii autocunoașteri e forma, așa că forma ta, corpul tău, e rezultatul faptului că te cunoști, că ești conștient de propria persoană. Corpul tău e o întruchipare a vieții, o expresie a vieții, prin intermediul corpului tău se exprimă spiritul.

Nu contează forma trupului tău, pentru că este perfectă, așa cum spiritul din el este perfect. E un instrument perfect de expresie a spiritului și doar o utilizare greșită a legii spirituale poate duce la imperfecțiune. Toate bolile sunt, prin urmare, rezultatul folosirii abuzive a legii spirituale și lipsa înțelegerii spirituale. Căci Dumnezeu este desăvârșit, este spiritul perfect, iar trupul care îl exprimă trebuie să fie perfect.

Răspunsul la întrebarea de ce tu și corpul tău existați este la fel de simplu precum este să te cunoști pe tine. Tu, ca spirit, ești etern și nu ai existat niciodată. Corpul tău e simpla manifestare a acestui spirit, o formă în schimbare făcută din substanță eternă și, ca toate formele, trebuie să se schimbe. E dificil de analizat și dovedit acest mister cu ajutorul minții conștiente, dar e relativ simplu de demonstrat minții conștiente existența puterii spirituale infinite.

INFINITUL RELATIV

Cuvintele și concepțiile cu care omul își demonstrează controlul său pământesc nu sunt tocmai potrivite pentru abordarea domeniilor spiritului.

Să luăm cuvântul *infini*t. Omul a decis că *infini*t înseamnă *fără sfârșit*. El înțelege o linie dreaptă. El pretinde că înțelege prin asta o linie dreaptă infinit de lungă. Totuși, dacă trebuie să iei în considerare două linii încrucișate infinit de lungi și să încerci să le desfaci, vei descoperi că, pe măsură ce le îndepărtezi pe una de cealaltă, punctul de intersectare se mută tot mai departe de tine. Dar, din moment ce liniile nu se termină niciodată, ele nu ar putea fi niciodată descrușișate! Ai putea ca, în punctul în care le-ai apucat, să le ții în poziție paralelă una cu cealaltă și totuși ele nu vor fi neintersectate, chiar dacă sunt linii drepte!

Evident, mintea conștientă, în măsurătorile și numerele sale, abia dacă e capabilă să aibă de-a face cu infinitul.

Din nou, ia concepția omului despre timp, o chestiune a revoluției pământului pe axa sa și a traiectoriei lui față de soare, o chestiune de secunde, și minute, și ore, și zile, și luni, și ani, și secole. Timpul, ați putea spune, este o concepție cât se poate de stabilă, o dimensiune invariabilă.

Cu toate acestea, experiența umană a stabilit de mult timp că o secundă poate fi lungă cât un minut, iar o oră lungă cât o zi. În *Teoria Relativității*, Einstein a exprimat în limba științei relativitatea timpului. În esență, el a arătat că viteza luminii, de 300.000 km pe secundă, este, în concepția omului, infinit de rapidă. La viteza luminii, o masă ar fi infinit de mare și timpul s-ar opri. Pe baza acestei teorii, s-a constatat că o navă spațială care ar zbura cu 299.999,9 km

pe secundă ar putea înconjura universul într-o perioadă de timp de 30 de ani pentru cei care ar călători cu ea. Totuși, pentru cei de pe Pământ, nava spațială ar fi dispărut de 10.000.000 de ani!

Și totuși, în ciuda inadvertențelor conceptuale, știința a dovedit că fiecărei legi a fizicii îi corespunde o lege spirituală.

Știința ne-a arătat că materia și energia sunt una, chiar și cele mai grele și mai robuste materiale sunt pur și simplu o colecție de molecule libere care se ciocnesc una de cealaltă, mișcându-se la viteze extraordinare. Cu ajutorul spectroscopului, au fost descoperite pe planete îndepărtate elemente care cântăresc o sută de tone pe centimetru cub!

Dispozitivele electronice pot transmite într-o zi mase din întreaga lume într-o fracțiune de secundă, cum sunt transmise acum imaginile! Desigur, aceasta nu este o epocă în care să susținem ideea că orice ține de legătura dintre spațiu și timp și formă este imposibil pentru mintea sau spiritul omului.

PROVOCAREA INVIZIBILULUI

De-a lungul timpului, au existat mulți oameni luminați, profesori, oameni de știință, consilieri spirituali și poeți și fiecare dintre ei a spus același lucru: există un mediu minunat al minții și al inteligenței care înconjoară și se află înăuntrul fiecărei ființe umane. Această inteligență este atotcunoscătoare și face totul. Această inteligență, Dumnezeu, este un creator veșnic, creând ceea ce gândește mintea omului.

Un medic, al cărui punct de vedere declarat cu privire la viață era strict de ordin material, a spus: „Am tăiat multe corpuri și nu am găsit niciodată un suflet”. I s-a răspuns:

„Fără îndoială că e adevărat, dar când făceai asta, ai găsit vreodată un gând?”

Planul invizibil al existenței umane oferă cea mai mare provocare și cea mai mare speranță pentru întreaga omenire!

Nu cu mult timp în urmă, o femeie tânără, născută și crescută în Statele Unite, care nu știa să citească sau să scrie decât în limba engleză, stătea în sufragerie cu tatăl ei, când pe ușa principală a intrat un vechi prieten al acestuia, tocmai sosit din Grecia. La vederea lui, tânăra s-a ridicat de pe scaun și a început să-i vorbească rapid în limba lui maternă, o limbă pe care nu o auzise niciodată și nici nu o studiasse! Omul din Grecia s-a cutremurat și a început să plângă, pentru că tânăra tocmai îl informase că soția lui din Grecia murise.

Verificările ulterioare au dovedit că revelația acestei tinere femei fusese adevărată. Ea trecuse de barierele spațiului, timpului și limbajului, pentru a dezvălui această tragedie aceluia domn pe care nu-l mai văzuse niciodată!

O altă femeie, al cărei contact cu inteligența universală era puternic, a reușit să provoace o apariție fizică prin nimic altceva decât gândire. Într-o demonstrație ce a avut loc cu supervizarea unui grup de oameni de știință foarte bine instruiți, ea a activat prin intermediul gândirii un comutator de lumină peste care fusese pus un balon de săpun. A dat drumul comutatorului, dar balonul nu s-a spart!

ADEVĂRUL STĂ ÎN PRIVIREA LĂUNTRICĂ

Atât de mare este puterea nou-descoperită, abia recunoscută a gândului, încât în întreaga lume se organizează grupuri ce au drept scop crearea păcii prin puterea gândirii. Ce altceva este aceasta dacă nu rugăciune? Ce altceva este aceasta dacă nu transmiterea dorinței în mintea creativă a universului? Realizată corect și cu putere, trebuie să reușească!

Sensibilitatea minții universale la gândire a fost predată frumos mult timp, de către dr. Ernest Holmes și Institutul său de Științe Religioase din Los Angeles. Dr. Holmes a scris o serie de cărți minunate despre puterea vindecătoare a credințelor pozitive și se îngrijește la institutul său de o clinică de tratament spiritual, care face ca miracolele să se întâmple zi de zi. Și totuși, Dr. Holmes zâmbește când aude că sunt numite minuni. „Este vorba doar despre folosirea Legii Minții care acționează”, spune el. „Schimbați ideea despre un lucru și schimbați lucrul în sine. E chiar așa de simplu.”

Acest excelent mediu creativ, plastic, această minte subconștientă, această minte a universului din care există toată cunoașterea, toată înțelepciunea și toată puterea este a noastră, ca s-o folosim în fiecare zi pe care o trăim. O folosim chiar acum; nu ne putem abține să nu facem asta. O folosim în măsura și la nivelul înțelegerii noastre și, de cele mai multe ori, o folosim într-o manieră care creează circumstanțe și situații nefericite, întârziind, dacă nu interzicând, propria realizare divină dăruită nouă de Dumnezeu.

Scopul nostru este să împărtășim înțelegerea mării inteligențe de care aparținem, să evidențiem erorile de gândire și circumstanțele false care ne țin blocați să ne realizăm.

Acest încuiat punct de vedere, această limitare pe care ne-o impunem trebuie să fie disipată. Ne-am uitat în jurul nostru în lumea materială, am făcut judecăți despre lucruri și oameni și ne-am impus apoi aceste judecăți asupra noastră. Privind *spre exterior*, am ajuns la ceea ce credem că e realitatea cu privire la noi înșine, iar acest lucru este fals la cel mai înalt grad.

COMPETIȚIE VERSUS CREATIVITATE

Dacă am lua o persoană obișnuită care trăiește în Statele Unite ale Americii și am întreba-o: „Cine ești tu?”, ar răspunde fie cu numele său, fie cu slujba sa, fie cu ambele. În mod similar, și-a făcut o impresie despre propriul succes, propria bogăție, abilitățile sale și propria valoare, pe care nu a câștigat-o privind înlăuntru, ci comparându-se cu cei din jurul ei.

Esența omenirii nu este competiția, ci creativitatea. În toată această lume nu există un alt tu și nici nu va fi vreodată. Nu este deci ridicol să încerci să te modelezi pentru a fi la fel ca semenii tăi, să încerci să anulezi lucrarea făcută de Dumnezeu? Pentru că tu, ca parte esențială a inteligenței universale, te manifesti aici, pe acest pământ, în forma pe care o ai acum, pentru a face o lucrare pe care numai tu o poți face! Indiferent cât de umil poate părea locul tău de muncă, indiferent cât de neplăcută este poziția ta în viață, fii împăcat! Universul nu a făcut nicio altă persoană ca tine. Doar *tu* poți fi *tu*. Doar tu poți accesa infinitele tale resurse de putere.

În ziua de azi, cu toate că în mintea oricui există o linie fină de demarcație între competiție și creativitate, cele două se află la poli opuși, lucrurile se împart în alb și negru.

Competiția încearcă să te facă să fii *la fel ca*. Creativitatea încearcă să te facă să fii *diferit de*. Competiția îi face pe toți oamenii după același calapod. Creativitatea face ca fiecare individ să fie o altă parte din Dumnezeu.

Competiție înseamnă să vrei să ai o casă mai frumoasă decât Jack Smith, o mașină mai bună decât Jack Smith, un job mai bun decât Jack Smith. Competiția te conduce în sufocanta capcană de a nu vrea să fii diferit și de a-ți dori același lucru, doar că mai bun. Îți impune o scară de valori care nu este a ta, ci aparține unui grup.

Pe de altă parte, creativitatea înseamnă o lume proprie. Dacă ar trebui să iei o pânză și o pensulă și să pictezi o imagine în ulei, rezultatul – bun, rău, indiferent de standardele lumii – ar fi doar al tău. *Cel mai bun artist în viață nu ar putea să facă o copie exactă*. Nu dovedește asta oare că nu poate exista un alt tu? Conformitatea și competiția reprezintă un strigăt de moarte pentru spirit. Creativitatea și neconformitatea sunt o expansiune în înțelegerea cosmică.

ILUMINARE

Siguranța ta în viață depinde în întregime de recunoașterea naturii tale divine. Banii, casa, polițele de asigurare și poziția sunt ca niște năluci în noapte. Nu există bănci în viața de după, nici sicriu cu buzunare. Toate lucrurile din lume se schimbă; se nasc, înfloresc, rodesc și mor. Doar marea unitate – asocierea ta cu infinitul, propria ta manifestare individuală a minții universale a lui Dumnezeu –, numai ea rămâne neschimbată. Recunoașterea și folosirea acestui mare adevăr îți vor oferi siguranța la care nu ai visat niciodată, vor pune în lumina corectă fiecare aspect al vieții

tale, vor elibera în tine un val de energie creativă ce-ți va face viața plină-ochi de succes, realizări și vigoare.

Există o Cheie pentru dobândirea acestui lucru. Am putea să descompunem barierele stabilite de mintea ta conștientă, să îndepărtăm declanșatorii tăi doar cu un cuvânt, Cheia ți-ar putea fi dată acum și viața ta s-ar schimba în acest moment. Dar mintea conștientă, acționând în acord cu declanșatorii ascunși, este puternică. Numai sute de pagini de discurs și dovezi îți vor slăbi prejudecățile. Doar aplicarea zilnică a principiilor din această carte va disipa, în cele din urmă, toate îndoielile. Căci credința este forța care pune totul în mișcare, părintele întregii creații.

Cu fiecare capitol parcurs, îți vei dezvolta puterea credinței și pe cea a intuiției. Va veni o vreme, o oră, poate o clipă, când vei simți că se declanșează ceva înlăuntrul tău, când, dintr-odată, toată lumea va căpăta conturul și forma divine, inspirate numai și numai pentru tine.

PUNCTE DE REȚINUT

Între timp, trebuie să înaintezi pe drum pas cu pas. Nu există un drum rapid și ușor spre niciun lucru de preț. Ia din acest prim capitol principalele puncte pe care le-am abordat și înregistrează-le în memorie:

1. Există o putere, mai presus de tine, pe care o poți folosi pentru a-ți face viața energetică, de succes și fericită.
2. Această putere este mintea creativă universală, mintea subconștientă, pe care o folosești acum, fără să vrei.
3. Toți trăim, ne mișcăm și existăm în marea inteligență care formează universul și lumea.

4. Această minte universală este receptivă la gândire. Crează ceea ce este proiectat în ea.
5. Motivul pentru care dorințele noastre conștiente nu se manifestă întotdeauna în realitate este dublu:
 - a) Nu ne proiectăm gândurile cu convingere.
 - b) În mintea subconștientă există declanșatori care ne tulbură gândirea.
6. Declanșatorii din mintea subconștientă formează lacătul care ne împiedică să utilizăm corect marea putere a infinitului.
7. Acești declanșatori sunt respingeri ale minții conștiente, îngropate în subconștient și de mult uitate. Acestea sunt în principal experiențe dureroase și, prin urmare, sunt în primul rând negative, atrăgând și creând lipsuri și limitări, boală și nefericire.
8. Acest lacăt, acești declanșatori pot fi îndepărtați prin înțelegerea, studiul și aplicarea marilor legi ale spiritului.

MAREA AVENTURĂ

Întotdeauna e necesar să înțelegi lacătul înainte să folosești cheia. La fel de important este să înțelegi cât mai multe în legătură cu cheia, înainte să o folosești ca să deschizi lacătul. În acest prim capitol, ai întâlnit elementele de bază ale lacătului, elemente care te lasă să te bucuri doar de o mică parte din puterea dată ție de Dumnezeu. Am discutat anumite elemente cu privire la cheie și lacăt. În următoarele capitole, vei ajunge la o înțelegere completă a lacătului și a cheii; vei putea să te angajezi astfel, fără ajutor suplimentar, să trăiești cei mai productivi, mai eficienți, mai fericiți și mai plini de viață ani din viața ta. Și e posibil să nu te mai

întâlnești vreodată cu o aventură la fel de măreață ca aceasta pe care o trăiești studiind și experimentând propria natură divină sau descoperind extraordinara sursă de putere și înțelepciune care există în tine.

NU TE CERTA CU TINE

Capitolele următoare vor acoperi subiecte precum iluzia, mintea, forma, credința, intuiția, iubirea, succesul, sănătatea, atracția și nemurirea. Ultimul capitol, *Cheia*, va dezvălui un mare secret metafizic.

Pe parcursul volumului, vom pătrunde în studiul hipnotismului, transferului de gândire și clarviziunii și vom arăta de ce sunt toate acestea produse ale vastei puterii a minții subconștiente universale.

Cu toate acestea, iluminarea nu va fi la fel de facilă ca simpla lectură a capitolelor. Trebuie să practici cele învățate cel puțin zece minute pe zi, pentru că doar această cooperare și acest efort te pot răsplăti cu realizările la care tinzi.

Îți cerem să petreci zece minute pe zi meditănd, proiectându-ți gândurile în mintea creativă subconștientă, astfel încât acestea să se poată manifesta în realitate. Aceste perioade de meditație sunt concepute pentru a realiza un scop, pentru a-ți dovedi că poți să-ți împlinești o dorință prin utilizarea corectă a legii mentale. Desigur, dacă petreci câte zece minute pe zi spunând „da”, iar celelalte douăzeci și trei de ore și cincizeci de minute spunând „nu”, „nu” va rezulta. Evident, singura modalitate prin care „da” se poate manifesta este să faci mai multe afirmații decât negații. *Mintea subconștientă acționează întotdeauna cel mai mult pe baza gândirii predominante.* De aceea, leagă meditația de memorie sau poart-o cu tine. De-a lungul zilei, când

circumstanțele par să fie negative, când deziluzia, depresia sau descurajarea vor bate la ușa conștiinței tale, meditează și vorbește tu cu tine. *Simpla rostire a cuvintelor îți va aduce imediat pacea și încrederea.*

Trebuie să înțelegi că, fiind un suflet de om, nu poți renunța la lege. Nu te poți opri să o folosești nici măcar un minut în orice zi din viață. Chiar și acum o folosești. Dacă hotărăști că nu poți avea succes, sănătate, fericire și liniște, atunci eșecul, boala, nefericirea și confuzia sunt ale tale. Căci legea funcționează și nu o poți opri!

Singura întrebare la care trebuie să răspunzi este dacă dorești bine sau rău, pentru că legea trebuie să-ți aducă ori una, ori alta, după dorința ta.

MEDITAȚIE – MANIFESTARE

„La început a fost cuvântul” și așa este cu toată creația, căci cuvântul este gând. Rostirea cuvântului cu convingere și susținerea convingerii cu credință reprezintă lanțul complet de manifestare de la gând la faptă.

Prima meditație, oferită la sfârșitul acestui capitol, este concepută pentru a te pune în contact cu mintea subconștientă universală, pentru a-ți da senzația de pace, putere și siguranță, fiindcă numai prin acest sens al absolutului poți să parcurgi întreaga carte, ca să ajungi la autodesăvârșire și putere nelimitată. Meditațiile ulterioare vor viza atingerea unor rezultate specifice în ceea ce privește succesul, realizările, banii, sănătatea, dragostea și fericirea.

În timpul perioadelor de meditație, trebuie să fii singur. Trebuie să te afli într-un loc liniștit și solitar, nederanjat de alte voci sau de mișcărilor altor oameni. Trebuie să-ți setezi

mintea să intre în repaus, uitând pentru moment de toate îngrijorările și problemele și de toți oamenii. *Trebuie să renunți, să renunți la tot ceea ce știi, în afară de sinele tău.*

Când te vei simți calm și împăcat, vei ști că te afli în contact cu mintea universală. Atunci și numai atunci meditează cu voce tare. Dar nu vorbi pur și simplu. Înțelege, simte, proiectează. Toate acestea se va manifesta pentru tine devenind realitate.

LECTURĂ RECOMANDATĂ

The Man Who Knew (Omul care știa), de Ralph Waldo Trine, publicată de Bobbs-Merrill.

PRIMA MEDITAȚIE

Știu că sunt, am fost și întotdeauna voi fi spirit pur. Există în lăuntru meu un loc de încredere, liniște și siguranță în care toate lucrurile sunt cunoscute și înțelese. Aceasta este mintea universală, Dumnezeu, din care fac parte și care îmi răspunde când îl chem. Această minte universală cunoaște răspunsul tuturor problemelor mele; chiar acum, răspunsurile se grăbesc să ajungă la mine. Nu trebuie să mă lupt pentru ele, nu trebuie să-mi fac griji sau să mă străduiesc să le aflu. Când va veni timpul, răspunsurile vor fi acolo. Înmânez problemele mele minții minunate a lui Dumnezeu; renunț la ele, încrezător că răspunsurile corecte se vor întoarce la mine atunci când vor fi necesare. Prin marea lege a atracției, tot ceea ce am nevoie pentru munca și împlinirea mea va veni la mine. Nu este necesar să mă împovărez cu asta, doar să cred. Căci în puterea credinței stă încrederea mea. Văd mâna inteligenței divine în tot ce e al meu, în floare, în copac, în pârâu, în luncă. Știu că inteligența care a creat toate aceste lucruri este în mine și în jurul meu și că pot să apelez la ea pentru cea mai mică nevoie. Știu că trupul meu este o manifestare a spiritului pur și că acel spirit este perfect; de aceea și corpul meu este perfect. Mă bucur de viață, pentru că fiecare zi demonstrează încă o dată puterea și minunea universului și a mea. Eu sunt încrezător. Eu sunt senin. Eu sunt sigur. Nu contează ce obstacol sau circumstanță nedorită îmi traversează calea, refuz să o accept, pentru că nu este altceva decât iluzie. Nu

poate exista niciun obstacol sau circumstanță nedorită în mintea lui Dumnezeu, care este în mine și în jurul meu și mă slujește acum.

CAPITOLUL 2: ILUZIA

*Viața ta este inevitabila imagine
Formată de ceea ce vezi cu mintea
Și ceea ce vezi, este ceea ce-ți vine
Vezi răul, și răul ți-e partea.*

RĂUL – MAREA ILUZIE

Ca prim pas în discuția despre rău, hai să ne descotorosim cu înțelepciune atât de diavol, cât și de iad. *Bagă-ți bine în cap că inteligența care există în spatele universului nu se distruge pe sine!* Ideea unor flăcări ale iadului ca loc de pedeapsă pentru păcat îi aparține omului; însuși răul este ideea morbidă a omului; boala și suferința sunt ideile morbide ale omului. Dumnezeu nu știe de existența acestor lucruri. Întrucât l-a creat pe om liber, l-a lăsat să își conceapă propriile situații. *Și omul a crezut în existența răului!*

Ego-absorbția este cea care privește totul în termeni de bine și rău. Niciodată nu mi-a fost supus mai mult atenției acest fapt decât în orele de dinaintea răsăritului petrecute pe puntea unui distrugător aflat în patrulare în Golful Nasugbu, din Insulele Filipine, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Un proiectil de 40 de milimetri tocmai intrase în pieptul unui aponez care ataca într-o barcă

sinucigașă. Omul părea atât de aproape, încât m-aș fi putut întinde să-i ating mâna. Glonțul a explodat și corpul s-a făcut fărâme în fața ochilor mei.

Scena mi-a rămas întipărită în minte, îmi tot revenea în timpul bătăliei. Aceasta a fost prima moarte violentă la care am asistat în timpul războiului. Cu siguranță a fost un lucru rău ca un om să moară de mâna altor oameni.

Cu toate acestea, au izbucnit urale atunci când a fost ucis. El reușise să-și aducă barca cu încărcătura explozivă până pe una dintre laturile navei noastre și, dacă n-ar fi murit el, am fi murit noi. Așa că i-am luat lui viața și ne-am bucurat. Dar ceea ce i-am făcut lui nu era tot rău? Desigur, familia, prietenii și cei dragi lui nu s-au bucurat. Sigur că și ei a fost cuprinși de disperarea pe care toată lumea o numește *rău*.

Bine pentru noi, rău pentru el; noi ne bucurăm, familia lui disperă. Dar *a fost* bine sau rău? A fost motiv de bucurie sau de jale? Cine judecă? A cui judecată este potrivită?

În noaptea următoare, în timp ce navigam de-a lungul coastei Samar, stăteam la pupa navei și mă uitam la lumina răspândită pe mare, asemenea unei poteci de gheață sub razele lunii. Ceva din noaptea și nemișcarea aceea părea să se fi strâns în mine. Apoi mi-au venit în minte cuvintele.

PUNCT DE VEDERE

Am simțit bucuria descoperirii. Punctul de vedere al unui ego absorbit și limitat a fost cel care a provocat apariția răului! Răul a fost o cunoaștere parțială! Pentru Dumnezeu, în care era toată cunoașterea, răul a fost inexistent!

Și moartea japonezului atacator la care asistasem fusese doar rezoluția forțelor prin care Dumnezeu scotea la

iveală întregul adevăr prin om. Nu existase nici victorie, nici înfrângere, nici rău. Totul nu era decât Dumnezeu în manifestarea perfecțiunii sale.

Cu o nouă perspectivă, mi-am reamintit cuvintele lui Kahlil Gibran: „Numai atunci vei ști că acela din picioare și acela căzut sunt unul și același om aflat la crepusculul dintre noaptea sinelui său mărunț și ziua Dumnezeului din el”.

Răul este marea iluzie a întregii omeniri. Gândirea religioasă a tuturor erelor rareori a oferit mai mult decât o soluție ezitantă la această enigmă, pentru că aproape toate religiile oferă un Dumnezeu amabil și iubitor, care însă a creat răul și-l ispitește pe om cu el. Acum este evident că nu există nimic bun sau iubitor la un Dumnezeu care aduce boala, și durerea, și sărăcia, și suferința asupra copiilor săi, și nu este nimic benefic la o divinitate care creează răul doar ca să-i poată arde în iad pe cei pe care reușește să-i tenteze cu el. Rezultă de aici ceva foarte clar. *Dacă Dumnezeu este un Dumnezeu al iubirii, El nu a creat răul!*

Și cam atât despre hidoasa concepție a diavolului și a iadului. Dacă Dumnezeu a creat diavolul și iadul, ar trebui să știe că El urma să-i trimită pe unii dintre copiii Săi acolo și rezultă că ar avea o idee destul de bună despre cine ar fi aceștia. Deci asta ar însemna că avem un Dumnezeu care a creat ispita, care a creat oameni cărora le e imposibil să reziste ispitei și pe care i-ar condamna anticipat la reședință veșnică în cuptoarele Satanei.

Este ridicol, bineînțeles. Cu toate acestea, punctul extrem de important este acesta: în ceea ce privește viața pământească a omului, dacă el crede în rău, trăiește rău; dacă el crede în boală, suferă de boala; dacă el crede în iad și în diavol, suferă toate torturile pe care acestea le oferă de

fiecare dată când cade din ceea ce mintea lui consideră a fi grația divină.

OMUL ÎNSUȘI A CREAT RĂUL

Toate aceste lucruri sunt create de om în realitatea vieții sale pe pământ – rău, boală, sărăcie, iad și diavol –, dar Dumnezeu nu are nimic de-a face cu ele!

Acum trebuie să înțelegem ce este Dumnezeu. Dumnezeu este în mod evident toată înțelepciunea și toată cunoașterea. Din moment ce El știe tot, El nu are niciodată probleme. Nu există niciodată întrebări cărora să trebuiască să le răspundă, nici obiective pe care trebuie să le atingă; nu există niciodată cunoștințe și nici experiență pe care trebuie să le câștige. Totul este evident pentru Dumnezeu. Fiecare mișcare către Dumnezeu este în mod automat creație. Cumva omenirea a insistat asupra divizării lui Dumnezeu printr-un întreg set de atribute morale, dar, din moment ce moralul implică un conflict cu imoralul, Dumnezeu nu s-ar putea regăsi în niciunul. El nu poate fi pus în poziția de a lupta cu binele și răul și de a crea ceea ce pentru moment controlează totul. Trebuie să fie înțeles că Dumnezeu doar creează și că El creează fără cunoașterea binelei și a răului. Trebuie să fie înțeles că fiecare ființă umană este o întruchipare a lui Dumnezeu, că Dumnezeu este în ea și în jurul ei și că fiecare ființă umană creează prin intermediul gândului. Din punct de vedere moral, ființa umană cunoaște binele și răul și, prin urmare, le creează. Le creează prin propria gândire. Ea. Noi. Noi toți. Nu Dumnezeu.

Pentru că actul creației în această viață este realizat de mintea conștientă care acționează asupra minții

subconștiente, iar mintea subconștientă universală este mintea lui Dumnezeu.

Omenirea nu va putea niciodată să accepte un Dumnezeu atotiubitor și drept care a creat răul. Omenirea nu a fost niciodată în stare să împace un astfel de Dumnezeu cu faptul că boala și suferința cad ca ploaia atât asupra celor dreți, cât și asupra celor nedreți. Emoțional vorbind, mintea rațională se face fărâme, numai dacă stăruie asupra unei asemenea idei. Dar nu trebuie să ne gândim mai departe, pentru că poate fi dovedit că boala, suferința și răul de orice natură sunt create numai și numai de om.

LEGEA SPIRITUALĂ A CAUZEI ȘI EFECTULUI

Faptul surprinzător, dar foarte evident este că în viață nu obținem binele doar fiind morali și dreți, dar dobândim bine creând bine prin puterea credinței și a gândului.

„Ce semeni, aia culegi” este unul dintre cele mai voalate și mai greșit înțelese proverbe din lume. De-a lungul secolelor, credința religioasă a susținut că abaterile morale, etice și legale ale unui om vor fi pedepsite în viața de apoi. Nimic nu poate fi mai departe de adevăr. Acest proverb se referă la legea spirituală a cauzei și efectului: o sămânță sădită în grădina minții va culege rodul gândirii.

Mintea subconștientă este o grădină și, precum o grădină terestră care nu știe decât să facă lucrurile să crească, grădina minții subconștiente știe doar să creeze realitate din sămânța gândirii. Fie că acest gând este moral sau imoral, etic sau lipsit de etică, nu are nimic de-a face cu procesul inexorabil implicat. Pentru că sămânța sădită trebuie să rodească și va rodi, se va materializa, cu excepția cazului

în care sămânța în sine este dezrădăcinată și se sădește alta în locul ei.

LIBERTATEA – ESENȚA OMENIRII

Deoarece am comparat procesele mentale cu cele religioase și am spus că Dumnezeu este mintea subconștientă și că aceasta nu recunoaște diferența dintre bine și rău, vor fi printre voi unii care se vor repezi să tragă concluzia că un Dumnezeu care nu știe că suferința, durerea, boala, războiul și dezastrul atacă turma Sa nu e mai bun decât un Dumnezeu care predă intenționat armele în fața acestor forțe.

Să nu uiți nici măcar pentru o clipă că ești *liber*! Această libertate este cea mai miraculoasă parte a existenței tale. Această libertate ți-a permis să fii *exact* ceea ce ești astăzi și îți va permite să stabilești *exact* ceea ce vei fi mâine. Această libertate trebuie să-ți permită să obții ceea ce pentru tine este atât rău, cât și bine; altfel nu ar fi libertate completă. Însăși esența existenței omului este determinarea a ceea ce constituie binele și a ceea ce constituie răul și alegerea binelui. Căci binele creează progres, iar răul întârzie progresul, și scopul întregii omeniri este progresul și creația! Numai prin crearea atât a binelui, cât și a răului poate omenirea să judece binele și calea progresului!

De exemplu, terminațiile nervoase din degete te fac să simți durerea atunci când atingi o sobă fierbinte, iar durerea te împiedică să îți arzi mâna; așadar, dintre toate relele, durerea este, din punct de vedere fizic, circumstanțial și emoțional, concepută pentru a te ține pe calea progresului. Dumnezeu nu a creat răul, El te-a înzestrat pur și simplu cu principala funcție de a crea și a permis să crezi conform voinței tale. El te-a înzestrat cu instinctul de supraviețuire

și cu cel al progresului, astfel încât, atunci când crezi ceva contrar bunăstării tale, lecția învățată ar trebui să te oprească din a crea acel lucru din nou. Dar Dumnezeu l-a făcut pe om să creeze prin gând. Dincolo de asta, fiecare om își alege propriul drum.

MORALITATEA ȘI LEGEA SPIRITUALĂ

De obicei se înțelege greșit că moralitatea și etica sunt în orice moment sinonime cu binele. Moralitatea și etica sunt *concepțiile* omului despre ceea ce este bun și, în principiu, sunt potrivite oricărui timp și loc, deși se schimbă în mod constant. Dar, fără îndoială, succesul și realizările, sănătatea și vitalitatea nu reprezintă direct rezultatul moralității și al justetei. Dacă ar fi, nu ar exista nicio fetiță lovită de boală, nu ar exista niciun nou-născut cu trup beteag, nu ar exista niciun sfânt lovit de sărăcie și niciun eșec nemeritat. Dar adevărul este că lumea este plină de toate acestea.

De multe ori ai auzit spunându-se: „Nu înțeleg de ce toate nenorocirile s-au abătut asupra mea, nu am făcut nimic să merit asta”. Sau că cineva remarcă cu oroare: „Eu muncesc și iar muncesc și totuși, orice aș face, eșuez” sau: „Încerc atât de mult să fac ceea ce trebuie și totuși Dumnezeu pare să mă pedepsească mereu”.

Scoate-ți gândurile astea din minte. Ghinionul nu se abate asupra ta; tu îl crezi. Succesul nu este rezultatul muncii asidue, ci al gândirii corecte. Dumnezeu nu te pedepsește, tu te pedepsești.

Pune sămânța eșecului în mintea subconștientă și va rodi eșecul tău. Pune sămânța bolii în mintea subconștientă și îți va inocula boala. Pune sămânța singurătății în mintea subconștientă și îți va aduce singurătate. Pune sămânța

nefericirii în mintea subconștientă și îți va aduce nefericirea. Răul e doar o iluzie tragică!

IMPORTANTA VECINULUI

Există doar o singură minte universală în care cu toții trăim, ne mișcăm și existăm. Există miliarde de minți conștiente care gândesc în interiorul minții universale subconștiente, creând o realitate fizică cu fiecare gând eliberat prin credință completă. Această minte universală este reactivă, creativă și poate crea pentru vecinul tău ceea ce crezi tu pentru el.

Acum, ia în considerare cu foarte mare atenție acest lucru. Mintea subconștientă universală tinde să creeze pentru vecinul tău ceea ce crezi tu pentru el. *Și tinde să creeze pentru tine ceea ce vecinul tău crede pentru tine!* „Iubește-l pe aproapele tău ca pe tine însuși”, pentru că așa cum te va considera aproapele tău pe tine, așa va fi pentru tine.

Acum, bineînțeles, tu ai putea să te gândești la succesul tău, iar vecinul tău s-ar putea gândi la eșecul tău, iar tu poți să ai succes, doar pentru că mintea subconștientă acționează *întotdeauna*. Și acționează în virtutea aceluia gând în spatele căruia există cea mai multă credință.

Poate că nu ai asimilat pe deplin ideea că există o singură minte, mintea subconștientă universală, pe care o folosim cu toții. Am putea sublinia existența transferului de gândire, un fenomen care nu poate fi explicat decât pornind de la premisa că toți coexistăm în același eter, sau inteligență sau minte? Am putea sublinia existența vindecării mentale, făcute fără niciun contact evident cu persoana vindecată? Am putea sublinia existența „intuiției” sau a „înțelegerii” care permite unei persoane să rezolve o problemă fără să-și dea seama cum? Nici măcar infamele ritualuri Voodoo nu

sunt doar superstiție. Desigur, înfigerea de ace într-o păpușă de cârpă nu ar putea niciodată îmbolnăvi o persoană, dar *credința* care însoțește un astfel de gest poate provoca o amorteală a mâinii, o creștere a febrei, poate face ca un leac să aibă efect sau poate mișca un munte.

SĂ NU VEZI NICIUN RĂU

Gândul din mintea creatoare a minții subconștiente universale plus credința pot egala doar un lucru, și acesta este realitatea fizică. Nu contează dacă gândul este bun sau rău, dacă credința este acolo, se va manifesta, căci aceasta este legea. Gândul și credința creează!

Crede că vei eșua și vei eșua. Crede că vei reuși și vei reuși. Crede că vei fi bine și vei fi. Crede că vei fi bolnav și vei fi bolnav. Crede că ești neiubit și așa ești. Crede că ești urât și așa ești.

Răul nu poate fi altceva decât rezultatul credinței omului. Fii atent la triada Orientului: „Să nu vezi rău, să nu ascuți rău, să nu vorbești de rău”, de unde rezultă, precum noaptea care vine după zi, că nu poate exista rău.

Omenirea ezitantă, care se agață de marginile adevărului încă din vremea civilizațiilor antice ale Orientului, nu a fost niciodată convinsă că credința ar putea să-i facă viața dumnezeiesc de frumoasă, bogată, armonioasă și plină de realizări.

LUPTA OMENIRII CU ADEVĂRUL

În acest capitol, trebuie să dispăm toate noțiunile de rău ca fiind entități separate în această viață. Trebuie să vedem răul așa cum este, pur și simplu iluzie, un simplu răspuns

la durere, o pistă greșită, un experiment spre adevăr, dar întotdeauna o iluzie, un lucru efemer ce dispare precum ceața dimineața, atunci când este negat.

Încă de la începuturile istoriei documentate, am fost învățați că răul e o realitate existentă, o entitate separată și în afara omului. Această ipoteză greșită își are originile, fără îndoială, în faptul că omenirea nu a putut fi niciodată responsabilă de apariția răului, care pare să nu urmeze un model moral, care poate să cadă pe cei drekți și nedreți, pe cei puternici și pe cei răi, pe înțelekți și ignoranți, pe bogați și săraci. Observând că un copil nou-născut și-a făcut intrarea în lume cu o mână beteagă, un creier alterat sau un picior mai scurt, oamenii au presupus în mod mistic că Dumnezeu pedepsește acest copil pentru păcatele tatălui său.

„Păcatele tatălui se vor răsfrânge asupra fiului” – cât de aproape de adevăr este această interpretare intuitivă a legii! Totuși, păcatele morale ale tatălui nu se răsfrâng asupra fiului, ci greșelile sale de gândire! Nu numai ale tatălui, ci ale fraților tatălui și ale fiecărui individ care își proiectează gândurile în mintea creatoare a universului.

DOAR O SINGURĂ CAUZĂ

La fel ca tot ce există, există un motiv pentru rău; și ca tot ce există, există un motiv pentru infirmitatea nou-născutului.

Genetica poate veni cu teza sa celulară, care spune că un cromozom defect din ovul sau spermă a stricat această viață tânără și, într-adevăr, ar fi dificil să contrazici această evidență fizică. Dar de ce? Cu asta ne ocupăm aici.

Totul pe acest pământ este rezultatul gândirii. Acum, să explicăm această afirmație. Aceasta nu înseamnă că totul a fost creat prin gândire, ci pur și simplu că totul a fost creat ca rezultat al gândirii. Acest mediu grozav, creativ, plastic al minții subconștiente universale acționează asupra oricărui gând voluntar plasat în ea. Toate viețile însumate folosesc această minte. Fiecare gând al fiecărei persoane care a trăit vreodată a fost înregistrat definitiv în această minte, care a trecut la acțiune din cauza asta. Această minte încearcă să manifeste toate gândurile persoanei care gândește și, de asemenea, încearcă să le manifeste asupra întregii lumii.

Întrucât tot ceea ce există este rezultatul gândirii, orice formă se menține atât timp cât gândul este menținut. Pe măsură ce gândul se schimbă, se schimbă și forma. Fiecare copil nou-născut este rezultatul gândirii, atât ca formă, cât și ca fond, evenimentul de concepție fiind doar un eveniment fizic în lanțul de materializare, cum fixarea scândurilor prin baterea cuielor de către dulgher este evenimentul fizic în lanțul materializării unei case. Forma trebuie să fie rezultatul gândirii. Așa și în cazul nou-născutului. *Prin urmare, este inevitabil adevărat că diformitatea unui copil nou-născut este și rezultatul gândirii.*

Acum, acest lucru se poate dovedi destul de surprinzător pentru tine, la fel cum nicio mamă nu poate tolera premisa că a transmis vreo diformitate copilului ei prin conceperea unui gând. Dar să nu uităm că gândurile nu sunt proiectate în mod conștient în mintea creativă. O foarte mare parte din ele este proiectată de amintirile noastre dureroase refulate, de declanșatorii ascunși ai minții subconștiente. De asemenea, este adevărat că un gând conceput cu privire la

altă persoană decât noi înșine, ba mai mult, cu privire la orice persoană care a trăit vreodată, se poate răsfrânge asupra propriei noastre experiențe.

ÎNTREAGA VIAȚĂ EXISTĂ ÎN CADRUL UNEI SINGURE MINȚI

Pentru a înțelege cu adevărat acest lucru, trebuie să ne întoarcem din nou la mintea subconștientă universală, cea pe care o folosim și în care trăim cu toții. Această minte sau inteligență nu este numai în om, ci în fiecare lucru viu. Ur-mărește procesul de evoluție și vei vedea cum dorința e proiectată în mintea universală și revine în realitatea fizică. Peștii trăiesc experiența terestră, se trezește în ei dorința de a merge și devin reptile. Reptila face cunoștință cu aerul, își dorește să zboare și devine pasăre. Reptila dorește să crească și să fie puternică și devine cal. Ursii, lupii, tigrii, leii, șerpilor, tot ce se strecoară, și se târăște, și zboară, și înoată, și se pitește, și construiește și dorește, toate sunt rezultate ale gândirii sau dorinței proiectate în mintea creatoare universală a lui Dumnezeu.

Peștele are aripioare; blana ursului polar este albă; cameleonul își schimbă culoarea pentru a se contopi cu frunzele – fiecare dorință a vieții conștiente primește răspunsul de la o sursă inepuizabilă, fără a ține seama de suferință sau de bine ori de rău, ci doar ca răspuns la concepție și dorință.

În cazul în care temperatura de pe Pământ ar scădea cu o sută de grade, viața ar supraviețui, s-ar adapta și ar evolua într-o altă formă. Dacă Pământul și planetele ar dispărea, viața ar supraviețui și s-ar adapta, căci dorința este

viață, iar viața este schimbare, iar schimbarea este progres și toate acestea răspund unei legi imuabile.

Diformitatea unui nou-născut poate părea o nedreptate hidoasă dacă e privită în termenii sinelui nostru într-un fel de autoidentificare. Cu toate acestea, în viitorul îndepărtat s-ar putea să vină o zi în care omenirea în forma ei fizică să nu mai aibă nevoie de brațe sau de picioare sau în care să ia o formă care astăzi ar fi privită cu oroare de toată lumea. Pentru că, astăzi, felul în care ne gândim la noi înșine este raportat la ceea ce vedem în realitate și suntem atât de ferm convinși de realitatea acestei evidențe și de permanența ei, încât nu putem vedea schimbarea într-o altă lumină decât ca monstruozitate sau diformitate.

Mintea subconștientă sau Dumnezeu nu recunoaște suferința sau durerea, sau războiul, sau foametea, sau boala, ci numai concepția și dorința, gândul și emoția, și le recunoaște într-un singur mod – făcându-le să devină realitate.

GÂNDIREA ȘI CREDINȚA – SINGURELE RESPONSABILITĂȚI

Există doar două lucruri pe care le puteți face pentru voi înșivă. Unul este concepția, iar celălalt este convingerea. Întreaga lucrare a creației aparține altcuiva, nu ție. Nimeni nu este răspunzător pentru nimic în această viață, cu excepția gândirii și credinței sale. Toate celelalte reprezintă lucrarea măreței minți universale creatoare, pe lângă care cea mai mare centrală atomică din univers este ca un țânțar pe fața pământului.

Această putere manifestă și răul și binele, pentru că nu face diferența între ele. Ea creează, pur și simplu, în funcție

de imagine și de convingere. La fel și cu răul. „Dumnezeu trimite ploaia atât peste cei drepți, cât și peste cei nedrepți”, pentru că răul trece peste necinstiți și neprihăniți, *dar nu se poate abate asupra celui care vede și este convins doar de bine.*

ADEVĂR ȘI GREȘALĂ

Experiența răului și alegerea binelui este calea pe care omenirea *trebuie* să o urmeze. Ca orice altceva, și acest lucru are un motiv. Binele este *adevăr*. Răul este *greșală*. Experiența greșelii și alegerea adevărului înseamnă progres. Când omul va ști tot adevărul, omul va fi Dumnezeu, căci el va fi ajuns pe aceeași poziție cu Dumnezeu și nu vor mai exista probleme sau căutări, pentru că totul va fi cunoscut și evident.

Poate că noi, în viața noastră, nu vom atinge acest infinit. Pare o încercare cel puțin gargantuescă, dată fiind puțină noastră cunoaștere și puțină credință, să presupunem că vom elimina răul din experiența noastră în decursul anilor relativ puțini alocați nouă pe pământ. Dar aceasta este o certitudine. Dacă știm că răul provine din gândire, la fel de bine cum rezultă și binele, putem plasa în mintea noastră o santinelă veșnică, care să ne ghideze gândurile pe calea binelui și progresului. Căci ultimul nu este imposibil de atins în acest moment, ne trebuie doar credință și imaginea lui.

Cum binele este adevăr și răul este greșală, atunci este evident că răul este iluzie. Răul este drumul greșit, o greșală, o experiență dureroasă, o simplă căutare pe drumul către adevăr; și din moment ce nu este adevăr, este o eroare; și din moment ce este o eroare, este o iluzie. Fiind iluzie, răul se risipește cu desăvârșită ușurință. Este înlocuit cu

binele cu o viteză aproape miraculoasă. Binele poate fi înlocuit de rău doar atunci când concepția despre bine este foarte slabă, iar concepția despre rău este foarte puternică, pentru că adevărul nu cedează ușor în fața erorii, în timp ce eroarea are o slabă apărare împotriva iluminării adevărului.

Pentru ca un om să știe suficient adevărul ca să-și exercite în mod conștient puterea minții subconștiente, trebuie neapărat să se rețină în a-și exercita acea putere ca să creeze răul. Pentru că toată omenirea caută adevărul, iar acesta, odată dezvăluit, nu va permite greșeala. De vreme ce adevărul este bun și greșeala este rea, cunoașterea bine-lui interzice alegerea răului.

REFUZAREA CUNOȘTINȚELOR SPIRITUALE

Au existat mulți oameni luminați care au trăit pe această planetă. Au existat societăți ale acestor oameni luminați a căror percepție a adevărului a fost atât de acută, încât manifestarea fizică a gândului, a transferului de gândire și a intuiției erau ceva obișnuit în viața lor de zi cu zi. *Cu toate acestea, acești oameni și aceste societăți au crezut de obicei că e periculos să dezvăluie această cunoaștere omenirii în ansamblu.*

Omenirea a parcurs totuși un drum lung în ultimele douăzeci de secole. Acum nu mai este vorba de a dezvălui adevărul celor nepregătiți, așa cum ai înmâna o armă încărcată unui copil. Omenirea caută un răspuns cu privire la marele motiv al existenței umane și este în căutare de pace și cunoaștere. Deși există puține dubii că plasarea hazardantă a puterii mentale în mâinile celor nepregătiți și ignoranți ar putea avea alt efect decât unul negativ asupra

progresului uman, nu există nicio îndoială că omenirea se află azi în pragul libertății sale spirituale. Să primească acces la legile care-i guvernează viața nu este doar un lucru necesar și de dorit, ci este unul pe care fiecare persoană îl cere în mod cert, ca să îl poată folosi în beneficiul propriu și în beneficiul omenirii ca întreg.

ADEVĂRUL POATE FI MEREU DESCRIS

Multe tratate metafizice și unele tratate filosofice consideră lumea exterioară ca fiind o iluzie și singura realitate e cufundarea în sine, un fel de eliberare a conștiinței, pentru a atinge un sentiment de completă detașare de propria persoană. Acest sentiment al absolutului nu a fost totuși niciodată descris pe deplin, iar un astfel de eșec a fost pus pe seama inadecvării celor câteva sute de limbi vorbite de ființele umane. Adevărul trebuie să fie întotdeauna posibil de descris! Din moment ce există, trebuie să fie cunoscut, iar atunci când este cunoscut, poate fi descris. Întregul adevăr există într-o anumită formă, undeva. Acest lucru nu înseamnă că toate circumstanțele fizice sunt adevărate, pentru că atât binele cât și răul se manifestă.

Dar iluzia – singura iluzie care există în această viață sau în viața spiritului – este răul. Adevărul este realitate, iar realitatea poate fi descrisă.

PĂCAT ȘI PEDEAPSĂ – CAUZĂ ȘI EFECT

Poate că acum suntem mai în măsură să înțelegem ideea de păcat și pedeapsă. Păcatul nu este împotrivirea față de Dumnezeu sau de lege, în sensul încălcării unui cod moral,

nici pedeapsa nu este o răzbunare aplicată de societate sau de Dumnezeu asupra infractorului.

Păcatul este pur și simplu o greșeală, iar pedeapsa este pur și simplu rezultatul inevitabil al greșelii. Dacă ești în căutarea casei unui prieten și o iei pe strada greșită, nu te poți aștepta să găsești casa prietenului pe respectiva stradă. Ai luat-o pe strada greșită, în consecință, nu vei găsi casa lui. Cauză și efect. O lege. Asta e tot.

Așa și cu răul, care este o greșeală. Ceea ce crezi tu, bine sau rău, se va dezvolta în mod inevitabil în experiența ta. Dacă este rău, este o greșeală, și dacă este o greșeală, efectul asupra ta trebuie să fie rău.

Când știi că Dumnezeu este perfect, vei înțelege că Dumnezeu nu poate greși; și cum răul este doar o greșeală, Dumnezeu nu ar putea fi responsabil pentru el.

Deci răul este greșeală și este iluzie și este creat de om în căutarea adevărului, prin propria gândire, fiind proiectat în mintea creativă universală sau în mintea subconștientă.

Din experiența răului, omul alege adevărul. Cu alte cuvinte, el progresează printr-un sistem de încercare și eroare. Fiecare eroare are consecințe proprii, de vreme ce avem de-a face cu o lege a cauzei și efectului. Prin urmare, consecințele erorilor sunt suportate aici, pe pământ; ele nu sunt suportate în viața de apoi. Fiecare suflet, revenind în mintea subconștientă din care a provenit, se întoarce fără stigmat moral, fără judecată de niciun fel, fără laudă sau vină, fără răsplată sau pedeapsă, pentru că toți suntem ramurile unui singur copac uriaș care nici nu se autopedepsește aspru, nici nu se autodistruge, ci este pur și simplu contemplativ și creativ.

Adeptii anumitor religii care se caracterizează prin purgatoriu și damnare vor spune acum: „Ei bine, dacă cei puri și păcătoșii sunt în cele din urmă judecați la fel, ce sens mai are să fim buni în viața noastră pământească?”

Pare foarte neplăcut să fii împiedicat să comiți răul, pentru că dorești să fii răsplătit cu o harpă într-un loc frumos și răcoros, iar nu cu o furcă undeva unde e teribil de cald, pentru că această promisiune iluzorie de recompensă și pedeapsă în viața de apoi este o palidă fantomă ce-l bântuie pe om în căutarea creatoare a adevărului. Nu trebuie să aștepti așa de mult, adică până la ziua judecării de apoi, ca să fii pedepsit pentru rău. Fură poșeta vecinei și vei descoperi cât de curând că ți se va fura ceva. Omoară-ți vecinul și vei descoperi cât de curând că îți vei pierde viața. Ceea ce dai ți se va returna în această viață, *acum*, cel mai important timp dintre toate care au fost vreodată, și ți se va returna mult mai repede decât crezi.

Amintește-ți acest lucru: *Remușcările sunt un păcat îndreptat asupra ta.*

Ca ființă umană, vei face greșeli pe drumul spre adevăr. Nu permite remușcărilor să devină declanșatori. Fii bucuros că această eroare a dezvăluit adevărul.

Imaginea tragică a omului care se târăște prin viață, pedepsindu-se aspru pentru fiecare greșală, descurajându-se și făcându-se de răs în fața apropiaților săi și împietrind de frică în fața hidoasei viziuni că va arde în iad este sursa și cauza fiecărui declanșator al minții subconștiente.

A greși e omenește. Răul este omenesc. Dar răul e o iluzie, nimic mai mult. Se risipește în fața binelui aproape miraculos și orice greșală din viața ta are scopul de a-ți dezvălui

adevărul, nu de a-ți tulbura divinitatea, transformând-o în rușine, resentimente și frică.

Răul va exista pe lume până când omul își va încheia progresul, unindu-se cu Dumnezeu. Căci va exista eroare până când întregul adevărul va fi cunoscut. Vei face greșeli. Nu poți trăi fără să faci greșeli. Dar poți face asta. Poți suferi consecințele unei greșeli o singură dată, nu de mai multe ori. Hai să facem față acestei probleme foarte simple cu curajul cu care suntem cu toții înzestrați în mod natural. Să nu ne fie frică să facem o greșeală sau să suferim consecințele acelei greșeli. Dacă ai o dorință, las-o să se manifeste; nu continua să spui minții subconștiente „fă asta” – „nu face asta”, „fă asta” – „nu face asta”, până când, obosită de acest du-te-vino, va lăsa greutatea indeciziei sale pe umerii tăi, o povară pe care nimeni în lume nu o poate suporta. Spune fie „fă asta”, fie „nu face asta”, fie una, fie cealaltă, pentru că mintea subconștientă este o armată vastă ce-ți stă la dispoziție, dar are nevoie de o decizie autoritară clară.

Ceea ce rezultă, deci, trebuie să fie adevăr sau eroare. Dacă e adevăr, viața ți se va îmbunătăți pe dată. Dacă este greșeală, vei suferi o pedeapsă temporară, un eșec, dar, din cunoașterea adevărului astfel câștigat, vei progresa. Pentru că acest eșec temporar, precum greșeala care l-a provocat, este pur și simplu iluzie și înseamnă de fapt progres spre realizarea adevărului.

Găsește un om care a suferit o serie de înfrângeri și vei da peste un suflet minunat. El poate să știe mai mult despre adevăr decât omul care a avut șase victorii. Omul cu șase victorii cunoaște șase adevăruri, în timp ce omul cu o serie de înfrângeri poate să cunoască douăzeci de adevăruri!

ÎNDRĂZNEȘTE SĂ FII CONVINS

Trebuie să *permiți* minții subconștiente să îți transforme dorințele în realitate. Dacă dorești bani, să fie o asigurare, o convingere că legea trebuie să rezolve asta. Apoi, fără îndoială, banii vor fi ai tăi. *Acest lucru, desigur, nu înseamnă că obținerea banilor este ceva neapărat bun.* Pe de altă parte, faptul că ai bani te poate umple de vanitate și poftă de putere, care te conduc spre izolare și griji, asta ducând automat la distrugerea fericirii.

Acum, acest lucru nu este în niciun caz axiomatic. Un mare număr de oameni au făcut avere, au prosperat, au făcut multe lucruri bune cu ea și le-a fost mult mai bine făcând asta. Cu toate acestea, pentru la fel de mulți oameni obținerea banilor a însemnat destrămarea familiei, distrugerea sănătății și dispariția completă a bucuriei de a trăi și a liniștii interioare.

Dar dacă vrei bani, nu ezita. Nu te plânge, pe de o parte, că nu ai destul, iar pe de altă parte, nu spune că nu-ți pasă că nu ai mai mult. Dacă treci de la una la alta, acest balans din mintea subconștientă nu va duce la nimic.

Trebuie să îndrăznești să fii convins cu privire la orice lucru care devine o problemă pentru tine. Îndrăznește să iei o decizie, să te situezi într-o tabără, să fii convins. Lasă decizia să se manifeste în realitate, apoi nu te sustrage nici de la recompensă, nici de la pedeapsă.

Căci dacă greșești, nimeni și nimic nu te va face răspunzător de asta, cu excepția legii cauzei și efectului, o lege operațională strict impersonală; și odată ce consecința greșelii se va abate asupra ta, nu trebuie să te temi că se va abate și asupra altora... *doar dacă nu creezi chiar tu asta!*

Căci dacă, din cauza unei greșeli, porți asupra ta rușine, remușcări și osândă, acestea vor acționa asupra minții subconștiente și se vor transforma în realitate!

Într-o zi cu soare, un tânăr pornește o afacere. La început, lucrurile merg bine, dar, în cele din urmă, consecința a gândirii greșite, afacerea lui falimentează. Concepție greșită sau eroare, există o singură consecință, și în ziua în care afacerea acestui tânăr a dat faliment, consecința s-a abătut asupra lui. Dar acum poate comite cea mai mare greșeală dintre toate. Dacă face un inventar a ceea ce a învățat, descoperă și revizuieste erorile în minte, ajunge la adevăr prin examinarea erorilor, apoi lovește din nou cu îndrăzneală, folosește marile puteri ale universului așa cum trebuie folosite și succesul va veni cu siguranță. Dar dacă greșeala lui îl umple de rușine, remușcări și autocompătimire, va suferi consecințe suplimentare, atât timp cât va purta cu el aceste iluzii, pentru că ele vor continua să se dezvolte în viața lui cât timp le va gândi cu mintea subconștientă.

OMUL CREEAZĂ CIRCUMSTANȚELE

Trebuie să înțelegem pe deplin că nu negăm existența răului, ci doar realitatea răului, numind-o iluzie, așa cum, de altfel, este. Orice mare om care a trăit vreodată s-a ridicat deasupra circumstanțelor, literalmente negând realitatea lipsurilor, limitărilor, bolii, sărăciei și inferiorității. Dacă îți permiți să fii un produs al circumstanței, atunci fiecare întâlnire a ta cu răul te va convinge de realitatea răului, iar răul va fi creat în experiența ta. Mai mult, vei face din disperare, frică și nefericire prietenii tăi constanți.

Să nu crezi nici măcar un minut că circumstanțele îl fac pe om. Omul creează circumstanțele!

Prin marea lege a atracției, toate lucrurile vin la cel care crede în ele și fiecare circumstanță a vieții tale a fost în mod inevitabil atrasă către tine prin intermediul credințelor tale. Ești, literalmente, un produs al gândurilor tale. Ești ceea ce gândești: atât, nimic mai mult.

Acum trebuie să te convingi că răul este un efect, nu o cauză. Răul este rezultatul unor concepții eronate. Concepțiile greșite sunt cauza răului. Răul este o circumstanță; iar tu, ca parte divină a inteligenței universale, nu trebuie să fii niciodată rezultatul circumstanțelor. Tu *creezi* circumstanțele. Când crezi că circumstanțele sunt mai presus de tine, le permiți să continue dezvoltarea răului în ceea ce trăiești.

LEGEA FĂCUTĂ DE OM VERSUS LEGEA SPIRITUALĂ

Toate legile morale și etice vizează bunăstarea generală a rasei umane în ansamblu. Cu alte cuvinte, legile morale și etice sunt concepute pentru a proteja rasa umană. Și cum prima lege individuală sau de grup este instinctul de conservare, nu poate fi nicio îndoială că evoluția tuturor legilor morale și etice este în concordanță cu legile spirituale ale universului.

Asta nu înseamnă, bineînțeles, că legile morale și etice nu pot greși, nici că nu vor ajunge, ocazional, să promoveze răul, pentru că toate formele (iar legile făcute de om nu sunt altceva decât niște forme) sunt doar o manifestare temporală a gândirii, și trebuie să se schimbe pe măsură ce gândirea se schimbă.

În consecință, avem de-a face cu o mare evoluție a societății umane, de la triburi de nomazi războinici la culturile

noastre gigantice de astăzi, unde conviețuim într-o relativă pace, având ca scop principal mai degrabă creația decât distrugerea. Este interesant de observat că planul legilor morale și etice este, în esență, același cu construirea legilor spiritului. Ambele sunt concepute drept legi adevărate – pur și simplu, cauză și efect.

Încalcă o lege a societății și societatea te va pedepsi pentru încălcarea ei – prin închisoare, prin ostracizare, prin sancțiuni financiare, prin retragerea anumitor drepturi din cadrul comunității. Orice circumstanță rea pe care individul o creează prin încălcarea legii va face ca legea să se întoarcă împotriva lui. Deși aceste legi s-au bazat inițial pe considerentele de natură morală și etică ale noțiunilor de bine și de rău, odată ce legea este încălcată se inițiază un lanț de evenimente care se desfășoară fără alte considerente în afara cauzei și efectului și se îndreaptă inexorabil către o concluzie. Desigur, pentru că legile societății sunt făcute de om, uneori se întâmplă ca cel care încalcă legea să scape de pedeapsa societății pentru un timp. Nu și de legile spiritului. Aceste legi funcționează fără șanse de eroare și cine crede răul creează răul; și răul se va întoarce asupra celui care dorește răul altora.

Prin urmare, legea morală este pur și simplu efortul omenirii de a stabili reguli de comportament care vizează eradicarea greșelilor în societate. În mod similar, legile spiritului pot fi înțelese, într-un astfel de mod și cu o astfel de iluminare, ca legi care elimină greșeala din viața omului.

DECLANȘATORII LA LUCRU

Este ciudat cât de des facem diferența dintre bine și rău și cât de des urmăm calea răului, aproape ca și cum *am dori* răul. Aproape că nu există persoană care să nu fi făcut la un moment dat un act sau o faptă josnică fără să se poată abține, ca și cum ar fi fost atras de un magnet, ca și cum ar fi găsit în înfăptuirea acestei greșeli o plăcere ascunsă.

A fost la îndemână pentru societate să propovăduiască faptul că acest lucru nu face decât să demonstreze că diavolul trăiește alături de Dumnezeu și că răul este un lucru în sine, o ispită aruncată în calea celor drepecți și a păcătoșilor deopotrivă.

Hai să nu ne lăsăm rătăciți de acest tip obscur de gândire. Dumnezeu și diavolul nu au fost autorii comuni ai omenirii. Evident, a fost unul sau celălalt, dar posibilitatea de a fi realizat o astfel de întreprindere comună sfidează rațiunea. Dacă diavolul a făcut omul, atunci Dumnezeu nu poate exista în om, și nici binele, toate ar fi rele. Și cum răul este greșeală, toată viața ar fi greșeală și, drept consecință, totul ar fi haos, lipsit de proiect și fără formă.

Dacă Dumnezeu a făcut omul, atunci omul este în esență bun, dar fiind liber este probabil să cadă în greșeală în căutarea adevărului. Nu este aceasta omenirea, așa cum o vedem azi? Diavolul este la fel de iluzoriu ca și răul. El nu există în realitate, nici flăcările lui.

Despre ceea ce au crezut oamenii întotdeauna că este lucrarea diavolului putem spune cu certitudine, în această eră, că nu este altceva decât amintirea din mintea subconștientă a acelor experiențe dureroase care au fost respinse de mintea conștientă.

PUTEREA CUVÂNTULUI

Poate că, din capitolul precedent, ai reușit să înțelegi suficient declanșatorii care există în subconștientul tău, pentru a evidenția problema cu care ne confruntăm acum. De mii de ori e mai plauzibil ca atracția răului – limitarea, lipsurile, boala, sărăcia etc. – să fie pusă pe seama declanșatorilor ascunși decât pe seama oricărei greșeli făcute sincer în căutarea adevărului.

Astăzi este posibil să umbli cu un subconștient încărcat de declanșatori care te pot îmbolnăvi, te pot sărăci, te pot însingura sau te pot împiedica să ai succes. Trebuie să controlezi acești declanșatori, altfel te vor controla ei pe tine. Trebuie, prin meditația conștientă asupra legilor spirituale ale universului, să instalezi în subconștient un răspuns condiționat de bine, care va înlocui automat toți declanșatorii negativi. Trebuie să faci acest lucru, altfel nu există nici cea mai mică posibilitate de viață plină și bună. Nu te poți aștepta la rău fără să crezi rău.

După ce ai practicat meditația, nu mai poate fi nicio îndoială în mintea ta, căci prin vorbire activezi o anumită putere pentru a crea condițiile pe care le dorești.

Încă din timpuri imemorabile, cuvântul sau gândul au fost primul pas în întreaga creație, spre orice realizare, spre orice dorință. Nimic nu poate rezista puterii cuvântului sau gândului, atât timp cât se exprimă cu convingere.

Mintea subconștientă este capabilă de un raționament deductiv genial. De fapt, există un motiv valid pentru a presupune că, din punct de vedere deductiv, mintea subconștientă raționează perfect. Având în vedere o premisă precum: „Voi face bani”, se pot produce o serie de pași logici geniali

pentru realizarea acesteia. De exemplu, sub hipnoză profundă, un pacient a fost informat că era în discuție cu Platon; și din discuțiile ulterioare au evoluat cele mai frumoase premise filosofice imaginabile, de parcă ar fi venit direct din gura maestrului însuși. Acest discurs a fost cu mult peste inteligența normală a pacientului și martorii au crezut ceva timp că acest tânăr „a contactat” de fapt spiritul lui Platon.

Toată lumea este predispusă să atribuie toate lucrurile care sunt dincolo de înțelegerea sa imediată domeniului paranormal al fantomelor, aparițiilor ciudate și umbrelor. Să nu existe însă nicio îndoială că mintea subconștientă are ca resurse toate cunoștințele și înțelepciunea care există, iar ocultismul este pur și simplu folosirea minții în care trăim cu toții.

NU EȘTI NICIODATĂ SINGUR

Având în vedere această discuție intensă despre rău și bine și despre crearea lor în viața oamenilor, s-ar putea să fii, în legătură cu conflictul dintre ele, într-o luptă care îți cere cele mai legitime eforturi. Cu alte cuvinte, povara unui mare efort poate fi așezată pe umerii tăi, pe măsură ce te gândești că trebuie să stai veșnic de pază la porțile minții conștiente ca să împiedici intrarea forțelor gândirii negative. În mod similar, pentru că suntem oameni și trebuie să greșim ocazional, s-ar putea să privești cu frică următoarea greșeală, gândind indecis asupra cursului acțiunilor tale.

Să risipim acest gând o dată pentru totdeauna. Să-l risipim mai întâi asigurându-te că nu ești niciodată singur. Responsabilitatea pentru cea mai mică acțiune a ta nu-ți aparține niciodată în întregime ție. Dacă ar ține de tine și

doar de tine, n-ai putea traversa strada, n-ai putea vorbi cu un prieten, nici măcar n-ai putea exista. Întipărește-ți bine acest lucru în minte. *Nu tu te-ai creat!* Nu poți, *de unul singur*, să faci nici cel mai mic pas pentru a crea. Puterea asupra căreia îți proiectezi gândurile este singura forță creatoare care există și aceasta construiește orice formă și circumstanță, dar face acest lucru în funcție de modul în care tu gândești.

ACCEPTĂ – NU-ȚI IMPUNE VOIŢA

Acum, este absolut imposibil să *determini* această putere să facă ceva. Nu-ți poți impune voința pentru a forța această putere să se încline dorințelor tale. *Nu ești mai presus de Dumnezeu*. Nu poți opri sau porni această putere de a crea, căci este mai presus de tine și ea funcționează conform legii. Nu poți spune: „Eu voi face bani” cu toată determinarea și ferocitatea pe care le poți acumula și să te aștepti să crezi în viața ta altceva decât beligeranță și opoziție. Trebuie să *accepti*, nu să ceri sus și tare. *Nu-ți poți impune voința pentru a face orice*. Aceasta nu presupune nici pe departe o doctrină a resemnării. Înseamnă doar să recunoști că nu tu ești cel care realizează creația; este o putere mai mare decât tine. Această putere creează ceea ce crezi și reprezintă manifestarea a ceea ce ești pregătit să *accepti*.

Asigură-te că ai înțeles acest lucru. Toată voința ta de a face bani nu va folosi la nimic, pentru că reprezintă folosirea greșită a dreptului spiritual. Banii vor fi creați în viața ta numai dacă tu *conștientizezi* și *știi* că bunăstarea ți-e la îndemână și *accepti* asta. Cu alte cuvinte, nu cere bani; nu forțezi apariția banilor cu ideea că nu ai suficienți. Acceptă banii: există bunăstare în ceea ce te privește și *știi* asta. În

asta constă adevărata utilizare a dreptului spiritual față de exercitarea izolată a voinței individuale. Pentru că forța voinței tale împotriva minții universale trebuie să stabilească în mod inevitabil acest lucru în experiența ta, astfel încât vezi împotrivire în loc de cooperare.

Așteaptă și acceptă. Cunoaște și experimentează. Fii optimist și recunoscător. *Pentru că mărețele legi ale atracției și creației sunt legi ale armoniei și nu-și divulgă niciodată secretele celor care bat cu forță la ușă.*

Cine nu a văzut un copil acceptând totul cu inima deschisă și dornic de cunoaștere? Numai acele „așa nu”-uri pe care temătorii adulți condiționați de frici le impun acestor minți pure dumnezeiești setează condiționările lui „nu pot”, ale imposibilului, lipsurilor și limitării. Copilul acceptă totul ca pe un curs natural al evenimentelor, depinde complet de toată bunătatea îndreptată spre el doar din dorința sa. *Acceptă. Cunoaște și acceptă.* Acestea sunt secretele rugăciunii și meditației.

ÎNDRUMARE CĂTRE ARMONIE

Este important să știi că, fie și cu gândul, întreaga responsabilitate nu trebuie să cadă asupra ta. Puterea care creează este puterea care o cunoaște; și este posibil, în perfectă armonie, să beneficiezi de îndrumare în fiecare situație din viață.

Acum, nu poți atinge armonia sau nu poți obține îndrumare când vrei în mod conștient să se întâmple ceva. Ideea însăși de a-ți impune voința în fața lui Dumnezeu este indiscutabilă din orice punct de vedere. Când ai acceptat complet puterea care e mai presus de tine, când știi că va

crea lucrurile în care tu crezi, vei afla, de asemenea, că ea oferă și răspunsuri la întrebările tale.

Trebuie să faci acest lucru eliberându-te de probleme. Odată ce elementele de bază ale problemei și obiectivul tău general sunt clar definite în mintea ta conștientă, eliberează-le. Uită de problemă cu totul. Într-o dimineață, în timp ce te vei ocupa de sarcinile zilnice, vei găsi răspunsul. Îți va lovi conștiința cu un impact care va elimina toate îndoielile, însă nu și adevărul. Răspunsul va fi limpede ca bună ziua, de o asemenea simplitate încât vei fi uimit că nu ți-a trecut niciodată prin minte sau că ai avut vreodată vreo îndoială.

Aceasta este îndrumarea. Nu este obținută prin efort sau voință. Se obține prin încredere în puterea care e mai presus de tine, prin acceptarea completă a puterii care e mai presus de tine.

Dacă ești în stare să ajungi la această completă armonie în fiecare minut al fiecărei zile din viața ta, e aproape sigur că nu vei mai cunoaște durerea, lipsurile, limitările și bolile. Dar trebuie să fii avertizat împotriva creșterii așteptărilor peste nivelul credinței tale. Dacă îți spui dimineața: „Știu că am apucat-o pe calea succesului” și în restul zilei te plângi de orice obstacol întâlnit, s-ar putea să închei săptămâna așteptându-te ca succesul să fie al tău, dar nu va fi. Credința ta trebuie să fie cu tine în cel puțin 51% din timp, înainte de a se manifesta în ceea ce trăiești. Dar o manifestare va veni, într-un fel sau altul, în conformitate cu gândirea ta predominantă.

SCURTĂ RECAPITULARE

Iată câteva puncte de reținut din capitolul 2:

1. Răul este greșeală și iluzie.
2. Binele este adevăr și realitate.
3. Adevărul va risipi greșeala; prin urmare, binele va risipi răul.
4. Răul este rezultatul gândului omului, nu al lui Dumnezeu.
5. Iadul și diavolul sunt iluzii.
6. Dumnezeu nu distruge niciun suflet uman, pentru că El nu se distruge pe Sine Însuși.
7. Dumnezeu știe totul, deci este incapabil de greșeală sau de rău.
8. Singura funcție a minții subconștiente sau a minții universale este să manifeste într-o formă sau circumstanță sămânța gândirii.
9. Omul are libertatea totală de a alege genul de gânduri pe care dorește să le planteze în grădina minții subconștiente.
10. Nicio ființă umană nu își poate asuma răspunderea pentru un alt lucru decât gândirea sa, pentru că mintea subconștientului universal face tot ce ține de creație.
11. Moralitatea și etica nu respectă întotdeauna legea cauzei și efectului; dar utilizarea legii spirituale respectă mereu legea cauzei și efectului. Aceasta se datorează faptului că legea morală este făcută de om, în timp ce legea spirituală este esența lui Dumnezeu.
12. Utilizarea corectă a dreptului spiritual este acceptarea și *credința*.
13. Nu poți cere nimic de la mintea universală subconștientă doar *voind cu orice preț* să se întâmple.

14. Orientarea și inspirația pe calea adevărului și a realizărilor pot fi ale tale prin credința și încrederea într-o putere mai presus de a ta.

STRĂDUIEȘTE-TE SĂ MENȚII ECHILIBRUL

Acum resimți cea mai mare forță a naturii. Te avertizăm să nu te lași atât de acaparat de asta încât să-ți uiți viața de zi cu zi. Nu căuta un contact cu mintea subconștientă, excluzând exercițiul minții conștiente, pentru că obiectivul tău ca ființă umană trebuie să fie acela de a obține un echilibru perfect între cele două. Oamenii obișnuiți pe care îi întâlnești în fiecare zi nu folosesc mai deloc mintea subconștientă, iar viața lor este regizată și controlată în întregime de circumstanțe. Bărbații și femeile de geniu sunt aceia în care există un echilibru perfect între mintea subconștientă și mintea conștientă. Este echilibrul pentru care ne străduim, echilibrul dintre puterea creatoare a minții universale subconștiente și a minții conștiente.

Continuă să meditezi cu bucurie și cu încredere. Lasă deoparte toate îndoielile și morbiditatea, efortul și încordarea. Nu trebuie să faci nimic; totul este deja făcut. Tu vrei doar să utilizezi corect. Acceptă! Crede! Cunoaște! Relaxează-te! Universul îți va oferi tot ce dorești.

O EXPERIENȚĂ TELEPATICĂ

Ca un experiment interesant cu puterea cu care te confrunți, adună câțiva prieteni și pune la cale o sesiune de telepatie. Prindeți-vă de mâini în cerc, după ce un membru al echipei a fost legat la ochi. În centrul cercului pune un pachet cu cărți de joc. La un semnal dat, arată una dintre cărți

tuturor celor din cerc, cu excepția persoanei legate la ochi. *Ai grijă să arăți doar o singură carte.* Pune-i pe toți oamenii din cerc să se concentreze pe cartea expusă și instruește-o pe persoana legată la ochi să spună ce carte îi vine în minte de îndată ce are o imagine clară a acesteia. Fă în așa fel ca toți oamenii din cerc să fie legați la ochi, pe rând. Rezultatele nu vor fi perfecte, dar vor dovedi dincolo de orice îndoială că există o minte, sau un eter, sau un mediu în care noi toți trăim și ne mișcăm și ființăm și prin care putem intra în contact unul cu celălalt doar prin intermediul gândurilor. Aceasta este mintea subconștientă universală!

MEDITAȚIA

Meditația care urmează acestui capitol vizează eliminarea iluziei sau răului. Când te-ai pregătit pentru meditație, îți amintești de toate circumstanțele din viață pe care le consideri greșite sau negative. Spune-ți că ele sunt niște iluzii și că nu există în realitate. Apoi începe meditația. În termen de o lună vei vedea câteva schimbări surprinzătoare.

În capitolele ulterioare, vom deveni tot mai concreți în privința meditațiilor, până vom pune la pământ, unul câte unul, fiecare demon eliberat de declanșatorii îngropați în subconștient, până când viața se va deschide către orizonturi nelimitate și către o mare aventură, până când vei vedea universul așa cum este el, proiectat special pentru tine!

Cunoaște! Acceptă! Crede! Păstrează credința! Există mai multe lucruri în această lume decât ai visat vreodată.

LECTURĂ RECOMANDATĂ

Creative Mind (Mintea creativă), de Ernest Holmes, publicată de Robert M. McBride and Co.

A DOUA MEDITAȚIE

Știu că sunt una cu mintea universală. Știu că mintea mea este perfectă și că mă pot baza pe ea pentru îndrumare completă în toate treburile mele zilnice. Această minte universală, această minunată minte subconștientă, această minte a lui Dumnezeu nu cunoaște nici rău, nici limitare, nici lipsuri. Pur și simplu creează în viața mea ceea ce cred și accept. Prin urmare, neg toate relele și toate greșelile. Când ochii și simțurile mele sunt înșelate de aparente circumstanțe ale răului, eu mă întorc, îndreptându-mi gândurile spre toată perfecțiunea și bunăstarea și iubirea din univers. Știu că Dumnezeu nu creează răul și știu că, prin utilizarea puterii lui Dumnezeu, sunt capabil să neg răul, care este doar iluzie, pur și simplu greșeală, și nu va sta înaintea adevărului. Căci marea realitate este binele, care încearcă mereu să se manifeste. Știu că greșeala sau răul constituie rezultatul gândului meu, consecința izolării de puterea minții universale. Știu că mintea universală creează în mod constant în viața mea ceea ce gândesc și, dacă răul se manifestă, el a venit din gândul meu; și propriile mele gânduri îl pot nega la fel de repede. Nu voi face nimic să se întâmple cu tot dinadinsul, căci nu sunt mai mare decât Dumnezeu. Pur și simplu, înțeleg că legea creației este mai presus de mine și că nu-mi pot opri gândurile și credințele să devină reale în ceea ce experimentez. Prin urmare, îmi țin gândurile fără încetare concentrate asupra binelui. Nu fac asta cu efort, de parcă aş ordona să se întâmple ceva. Pur și simplu mă relaxez în contemplarea binelui, sigur în

cunoașterea faptului că totul se bazează pe o putere superioară mie. Am încredere în această putere. Mă încred total în această putere. Mă bazez pe această putere pentru îndrumare în toate treburile mele zilnice. Refuz să accept răul și răul dispare. Accept binele și tot ce-mi poate da universul, toată dragostea lui este a mea.

CAPITOLUL 3: MINTEA

*Miracol al veacurilor, a toate stăpână,
O, asta trebuie să fi fost Mintea mereu,
Ascultă acum cum Tatăl te cheamă
Pentru Tronul și Coroana ce te așteaptă.*

MISTERUL MINȚII

Cât de obișnuiți suntem să privim mintea în mod obiectiv! Cât de condiționați trebuie să fim ca să ne gândim la minte ca fiind creier, o acumulare izolată de protoplasmă cenușie, la doi centimetri în spatele frunții! Acordăm încrederea noastră tehnicilor științifice care urmăresc circumvoluțiunile și rețelele nervoase și ne spun despre compartimentele de stocare a memoriei, despre amplasarea celulară a rațiunii, despre masa moale care dă naștere imaginației, despre rețeaua spinală de răspunsuri condiționate. Acestea, spunem, reprezintă mintea – aceste aranjamente de materie investigate în general atunci când persoanele au decedat deja sau se află în moarte cerebrală. Și totuși, cât de departe de adevăr sunt toate astea!

Nimeni nu a constatat calitatea și cantitatea lui „eu” prin investigarea țesutului nervos la microscop! Impactul și misterul conștiinței de sine, personalul „eu sunt”, nu și-a

divulgat niciodată secretele sub cuțitului chirurgului sau pe lamelele biologului. A afirma în mod obiectiv că organismul are un centru nervos numit creier nu aduce omul cu un pas mai aproape de o înțelegere a propriei sale existențe de sine, de lucrul din care sunt făcute visele, de faptul că creierul, și nervii, și țesuturile sunt doar un rezultat și niciodată o cauză.

În acest capitol, vom trece de la astfel de jumătăți de adevăr într-o lume a conștiinței personale, privind mintea ca fiind separată de material, ca pură gândire și concepție, existentă pe planul spiritual al cauzei și efectului. În acest fel, vom ajunge la unitate, punctul în care toate lucrurile sunt în fapt unul singur și gândul este singurul motor, a toate creator.

INSTRUMENTUL SUPRAVIEȚUIRII

Trebuie să ne ocupăm mai întâi de mintea conștientă și de așa-numitele compartimente ale memoriei, rațiunii și imaginației. Această minte conștientă a noastră există la nivelul celor cinci simțuri și este, destul de logic, un produs al auzului, al văzului, al mirosului, al senzațiilor tactile și al gustului. Scopul ei este de a asigura fiecăruia dintre aceste cinci simțuri senzații care oferă plăcere în loc de durere.

Fiecare dintre noi își poate aminti începutul minții sale conștiente, poate la vârsta de câteva luni, poate la doar câteva zile de la naștere, dar memoria este acolo, disponibilă pentru amintiri, și este vorba invariabil de amintirea senzațiilor, a plăcerii sau durerii unuia sau mai multor dintre cele cinci simțuri.

Prin urmare, mintea conștientă face distincția între plăcere și durere, iar compartimentele ei de memorie, rațiune